

Finnish
I Have Heard But Now I See
65-1127E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Olen kuullut mutta nyt minä näen

Shreveport, Louisiana, USA

27.11.1965, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

me rakastamme Häntä, puristakaamme toistemme käsiä ja laulakaamme *Tulen ylistämään Häntä! Tulen ylistämään Häntä!* Hyvä on.

Tulen ylistämään Häntä!

Tulen ylistämään Häntä!

Oi, ylistäkää syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;

Antakaa Hänelle kunnia, te kaikki... (Kuinka teette

sen?)... ihmiset,

Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahrn.

²⁴¹ Mitä tuo kuningatar sanoi kuningas Beltsassarin edessä tuona yönä? “Sinun valtakunnassasi on mies, joka on epäilysten selvittäjä.” Ja Pyhä Henki tänä iltana on epäilysten selvittäjä! Uskoteko te sen? [Veli Branham puhuu jollekin henkilölle.] Epäilysten selvittäjä! Kristuksen Veri ottaa pois jokaisen tahrn, epäilyksen tahrn. Mitään suurempaa syntiä maailmassa ei ole kuin epäusko: “Sillä hän, joka ei usko, on jo tuomittu!” Onko se oikein? “Hän, joka ei usko, on jo tuomittu.” On vain yksi synty, ja se on epäusko. Tupakoiminen ei ole synty, kiroileminen ei ole synty, aviorikoksen tekeminen ei ole synty, valehteleväminen ei ole synty. Ne eivät ole synty, ne ovat epäuskon seurauksia. Epäusko! Te teette sitä, koska te ette usko.

Jos te uskotte Sen, te ette tee niitä.

²⁴² Oh! Oh! Mitä... Ihmeellistä! Ja Karitsan Veri on pessyt pois jokaisen epäilyksen. Me uskomme Hänen Sanansa, painokkaasti. Me uskomme, että Sana oli tehty lihaksi. Ja me uskomme, että Sana on tehty lihaksi Hänen Läsäolonsa vahvistaessa Hänen Sanansa. Uskoteko te sen? Jumala siunatkoon teitä.

²⁴³ Toivomme näkevämme teidät täällä aamulla suurta aikaa varten Herrassa. Kumartakaa nyt päänne, ja minä annan kokouksen veli Lindsaylle.

Olen kuullut mutta nyt minä näen

¹ Voitte istuutua. On hyvä olla täällä jälleen tänä iltana. Olemme kiitolliset, että meillä on nyt tämä tilaisuus palvella Herraa. Ja sen jälkeen kun pidin teitä niin pitkään eilen illalla, niin minusta tuntuu, ettei olisi oikein pitää teitä jälleen pitkään tänä iltana.

² Kuuntelin juuri äsken tuolla takana veljeämme, joka on yhteistyössä kanssamme Herrassa, ja joka on juuri tullut Indianasta. Hän ei koskaan aikaisemmin elämässään ole ollut Shreveportissa auton kanssa. Mutta hän näki, jossa hän tuli Shreveportiin, mutta ei autollaan. Ja hän tuli jonnekin, seurakuntaan, jossa minä olin puhumassa. Hän sanoi: “Sen jälkeen kun olin saarnannut ja rukoillut ihmisten puolesta, olin sanonut: ‘Jotakin tulee tapahtumaan.’” Ja hän sanoi: “Tulin takaisin seuraavana päivänä.” Ja hän sanoi: “Tunnistin rakennuksen.” Hän sanoi: “Tien toisella puolella oli kunnallinen auditorio, mutta ihmiset eivät menneet sinne.” Hän sanoi: “Tällä puolella tietä oli kivinen rakennus, jossa oli siipirakennus, aivan tämän kaltainen rakennus.” Tuo poika on unen näkijä. Minä olen nähnyt hänen unensa ja tiedän, että ne ovat totta.

³ Ja hän sanoi: “Viimeisenä iltana, kun olit rukoillut sairaiden puolesta, sinä sanoit: ‘Jotakin tulee tapahtumaan.’ Ja se kuulosti aivan kuin ukkosen räjähdykseltä.” Ja hän sanoi: “Ihmiset alkoivat kirkua.” Hän sanoi: “Kun tuo ukkosen ääni vaimeni, se sai aikaan äänen, joka puhui.” Hän sanoi: “Tuon puheen jatkuessa näiden täällä olevien ikkunoiden lävitse tuli sisälle Jumalan Kirkkaus Tulipatsaan muodossa.” Hän ei ollut koskaan nähnyt sitä. Hän oli kuullut meidän puhuvan Siitä, mutta hän ei ollut koskaan itse nähnyt Sitä. Ja hän sanoi: “Siellä Se oli tullen ikkunasta ja muodostaen tuon Valon, jonka te olette nähneet valokuvassa kuulijakunnan yläpuolelle täällä.” Hän sanoi: “Se jyrisi jotakin.” Hän sanoi: “Ja sinä nousit seisomaan ja sanoit: ‘Se on Jehova Jumala.’”

⁴ Ja hän sanoi, että “häntä muistutettiin (ajatellessaan sitä), kuinka Mooses toi ihmiset ulos Egyptistä. Ja kuinka he sanoivat: ‘Puhukoon Mooses, eikä Jumala, ettemme kuolisi.’”

⁵ Hän sanoi: “Kaikki makasivat lattialla kädet kohotettuina, kirkuen.” Hän sanoi: “Minäkin huusin: ‘Herra Jumala, minä rakastan Sinua! Minä rakastan Sinua!’” Ja sitten hänen vaimonsa ravisteli hänet hereille.

⁶ Näen hänen kävelevän alas käytävää juuri nyt, veli Jackson, entinen metodistisaarnaaja. Hän tuli niin levottomaksi, että hänen täytyi tulla tänne. Ja hän sanoi kävellessään sisälle: “Olin niin ällistynyt”, kun kaikki oli tarkalleen sillä tavalla, kuin hän näki sen olleen unessa. Minä en tiedä, mitä se merkitsee. Jumala ei ole ilmaissut sitä minulle. Mutta jotakin voisi tapahtua, koska se oli veli Jackson, joka näki tuon unen, ja tiedän, että hän on rehellinen, todellinen mies, Jumalan palvelija.

⁷ Minä tiedän, kuinka hän on nähnyt unia ja tullut minun luokseni, ja Herra on antanut minulle selityksen, ja se on aina ollut tarkalleen sillä tavalla. Jopa erään kerran hänellä oli uni minun menostani Arizonaan.

⁸ Ja hän on kovin levoton. Hän on täällä vaimonsa kanssa, joka on juuri tällä hetkellä tulossa äidiksi, joten saattoivat tulla ainoastaan lentokoneella. Hänellä ei ollut penniäkään tullakseen, ja sitten joku antoi hänelle rahan. Ja niinpä se on tapahtunut jotenkin salaperäisesti, joten jotakin voi tapahtua; me toivomme niin. Me emme tiedä, mitä Herra tulee antamaan meille.

⁹ Me olemme kiitolliset Herralle siitä, että elämme juuri tänä päivänä, juuri Herran tulemuksen edellä. Kuten olen sanonut aikaisemmin, se on koko historian suurin aika. Eläisin maan päällä mieluummin juuri nyt kuin minään muuna aikana.

¹⁰ Näen täällä aivan edessä, jälleen tänä iltana, hyvän ystäväni veli Dauchin. Mainitsin hänestä aamulla tuolla auditoriossa. Veli Dauch on tänään yhdeksänkymmentäkolmevuotias, kuinka siunattua se onkaan. Hän on antanut koko pitkän elämänsä Jumalan kirkkaudeksi ja ylistykseksi, yhdeksänkymmentäkolme tänään. Onnittelut syntymäpäivänäsi, veljeni! Ja minä tiedän, että kaikkialla maassa, missä he kuuntelevat tänä iltana, he myös toivottavat veli Bill Dauchille onnellista syntymäpäivää. Hän on Oral Robertsin hyvä henkilökohtainen ystävä, ja hän on auttanut niin monia Evankeliumissa. Hän on suuri ystävä meille.

²³⁷ Ja huomatkkaa, mitä tekivät nuo sanansaattajat, jotka menivät sinne. He saarnasivat Sanaa, kutsuivat heidät ulos ja käskivät heitä tekemään parannuksen.

²³⁸ Mutta tuo Yksi, joka jäi Abrahamin kanssa, näettekö, Hän suoritti ihmehen kertomalla Aabrahamille, mitä Saara teki ja ajatteli teltassa Hänen takanaan. Ja Jeesus, joka oli tuo Yksi, joka oli tässä persoonassa, sanoi: “Maailman tullessa samalla tavalla sodomalaiseen tilaan, tullaan Ihmisen Poika jälleen paljastamaan.” Ja kaikki muut Kirjoitukset vahvistavat sen olevan niin. “Alussa oli” [Seurakunta sanoo: “Sana!”] “Ja Sana oli”, [“Jumalan kanssa.”] “Ja Sana oli, “ [“Jumala!”] “Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme.” Onko se oikein? Nyt me näemme tuon saman luvatus Sanan, joka on luvattu Luukkaassa ja Malakiassa, ja kaikki nämä muut lupaukset tätä päivää varten, lihaksi tehtynä asuen keskuudessamme, josta olimme kuulleet korvillamme. Nyt me näemme Hänen (omilla silmillämme) tulkitsevan Hänen oman Sanansa, emmekä me tarvitse mitään ihmisten selityksiä. Oi, Elävän Jumalan Seurakunta, täällä ja puhelinyhteyksien päässä! Herätkää nopeasti, ennen kuin on liian myöhäistä! Jumala siunatkoon teitä.

*Rakastan Häntä, Rakastan Häntä
koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.*

²³⁹ Voitteko te ajatella, seurakunta, että te katselette omilla silmillänne, kuinka Jumalan Elävä Sana tuodaan julki, tämän hetken lupaus, viimeisissä päivissä, kuinka te katselette omilla silmillänne, miten Elävän Sanan tulkitaan luonnollisessa muodossa. Jumala keskuudessamme! “Minä näen Hänet omilla silmilläni, tuon Yhden, josta olin kuullut, että Hän tulisi tekemään sen.” Kaikki vanhat viisaat odottivat tätä päivää, ja nyt me näemme sen julkituotuna omin silmin. Kuinka monet huutavista metodisteista, baptisteista, ja todellisista, aidoista helluntailaisista omana aikanaan kaipasivat nähdä tämän tapahtuvan. Mutta me näemme sen tapahtuvan tänä iltana! Oi! Ettekö rakastakin Häntä?

²⁴⁰ No niin, Jeesus sanoi: “Tästä tulevat kaikki tietämään, että te olette Minun opetuslapsiani, kun te rakastatte toinen toistanne.” Niinpä kun

*Antakaa Hänelle kunnia, te kaikki ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahran.*

²³² Rakastatteko te nyt Häntä? Antakaamme nyt kaikki yhdessä Hänelle kunnia, kaikki te ihmiset. Katsokaahan nyt, jos Jumala on paljastanut teille tuon kanavan kautta, että te olette pelastunut, niin tuo sama kanava, joka kertoi teille: “Sinä olet pelastunut”, tuo sama kanava, jonka kautta Jumala liikkui Jobin ja profeettojen kautta, jonka kautta Hän on liikkunut teidän kauttanne, tuon kanavan kautta kristittyinä, Jumalallisen ilmestyksen kautta, että “te olette parantunut”, niin silloin mikään ei voi estää sitä tapahtumasta.

*Niinpä me annamme Hänelle kunnian, kaikki te ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen... (Jokaisen epäilyksen; pessyt pois jokaisen epäilyksen.)
Tulen ylistämään Häntä!
Tulen ylistämään Häntä!
Ylistämään syntisten puolesta teurastettua Karitsaa;
Antakaa Hänelle kunnia, te kaikki ihmiset,
Sillä Hänen Verensä on pessyt pois jokaisen tahran.*

²³³ Oi, ettekö te rakastakin Häntä? Oi, kuinka ihmeellistä. “Olen kuullut Sinusta, Herra, korvillani, ja usko tulee kuulemisen kautta, mutta nyt minä näen Sinut, Jumalan, joka tekee itsensä tunnetuksi ihmistensä keskuudessa niin kuin Hän teki Aabrahamille. Hänen lupauksensa täällä on, että Ihmisen Poika tulee paljastamaan itsensä päivinä, jolloin maailma on sodomalaisessa tilassa.”

²³⁴ Ja siellä oli kolme Taivaasta tullutta sanansaattajaa.

²³⁵ Ja siellä oli kirkkokunnallinen ryhmä alhaalla Sodomassa, ja Billy Graham ja Oral Roberts menivät sinne alas. Ja muistakaa, samoin kuin olen kertonut teille, että milloinkaan aikaisemmin ei seurakunnan historiassa ole ollut maailmanlaajuista seurakuntaa varten lähetettyä sanasaattajaa, jonka nimi päättyisi Aabrahamin tavalla, h-a-m. G-r-a-h-a- m, kuusi kirjainta, maailmaa varten, ihmisen luku.

²³⁶ Mutta Abrahamin nimessä oli seitsemän kirjainta, Jumalan täysi ja täydellinen luku.

¹¹ Olen iloinen nähdessäni veli Mannin täällä, erään toisen metodistisaarnaajan, joka on pelastunut ja kastettu sekä Pyhällä Hengellä että vedessä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Hän myös yksi kanssapalvelijamme Indianasta. Ja uskon, että veli Hickerson istuu täällä hänen vieressään, yksi diakoneistamme siellä Jeffersonvillessä (he kuuntelevat siellä Indianassa tänä iltana). Ja olen ymmärtänyt, että toinenkin diakoni, veli Wheeler, on täällä jossakin. En ole vielä nähnyt häntä, mutta joku osoittaa sormellaan tuolle toiselle puolelle, ja siellä hän onkin, aivan oikeassa laidassa, kyllä.

Veli Banks Wood, jos kuuntelet tänä iltana, niin sinun veljesi oli täällä eilen illalla. Näin veli Lylen, kun hän oli menossa ulos. Jehovan Todistajia, tuo koko joukko kääntyi. Veli Lyle tuli sisälle Herralta tulleen näyn vuoksi.

¹² Lyle istui veneessä siellä tuona päivänä, kun päivää aikaisemmin oli sanottu, että “jotakin” tulisi tapahtumaan, joka koskisi “ylösnousemusta elämään”. Hän myös oli todellinen Jehovan Todistaja. Tuona aamuna hän istui siellä kalastamassa ja hänellä oli kentuckyalaisen tyylin mukaan, tiedättehän, suurikokoinen koukku, ja pienen pieni kala nielaisi sen. Ja hän veti kidukset ja sisälmykset ja kaiken ulos ja heitti sen veteen, tuon pienen pienen aurinkokalan, ja sanoi: “Potkaisitpa viimeisen kerran, pikku kaveri.” Siinä se kellui vedessä kuolleena, ja tuuli kuljetti sen joidenkin lumpeenkukkien sekaan.

¹³ Ja edellisenä päivänä olin sanonut: “Pyhä Henki sanoo minulle että, tulee olemaan jonkun pienen luontokappaleen ylösnousemus.” Ehkäpä se tulee olemaan kissanpoikanen, kun pääsen takaisin kotiin, koska juuri...”

¹⁴ Kun olimme kaivamassa kalastussyöttejä, veli Wood ja minä, niin pieni tyttäreni, joka nyt on nuori nainen ja kihloissa tämän hontelon sotilaan kanssa, ja joka nyt istuu täällä, tuli luokseni ja sanoi, hän ja eräs toinen pieni tyttö. Hän sanoi: “Isä, me olemme...” No niin, kenellä tahansa voi olla minkälaisia lemmikkieläimiä he vain haluavat pitää, mutta minä en todellakaan pidä kissasta, eikä kukaan Branham. Niinpä hän sanoi: “Me löysimme vanhan kissaparan täältä, isä. Se on syönyt jotakin... Joku on myrkyttänyt sen, ja se on kokonaan turvoksissa. Isä, se tulee kuolemaan, joten voimmeko me pitää sitä pienessä laatikossa pari päivää?”

¹⁵ Minä sanoin: “Antakaahan minun nähdä tuo kissa.” He menivät ja hakivat tuon kissan. Minä näin, mitä oli tulossa tapahtumaan, joten annoin hänelle laatikon. Ja seuraavana aamuna siellä oli seitsemän tai kahdeksan kissanpoikaa, tiedättehän. Sitten minun pieni poikani, Joe, nosti yhden niistä ylös, puristi sitä ja pudotti sen maahan. Ja tuo pikku kaveri potki siellä ja kuoli.

¹⁶ Ja minä sanoin veli Lylelle ja hänen veljelleen: “Tiedätekö, se voi olla tuo pieni kissanpoika, joka nousee ylös, niin kuin me olemme nähneet Herran tekävän asioita.”

¹⁷ Veli Lyle oli aivan uusi tällä tiellä. Pyhä Henki oli juuri kertonut hänelle, että hän oli naimisissa, ja mitä hän oli tehnyt, ja mitä pahoja hän oli tehnyt, ja mitä asioita hän oli tehnyt. No niin, hän ajatteli veli Banksin kertoneen minulle nuo asiat. Mutta kun Se todella paljasti hänet ja kertoi hänelle, mitä hän oli tehnyt edellisenä yönä, niin se oli liikaa hänelle. Hän ei voinut ymmärtää sitä.

¹⁸ Sitten seuraavana aamuna... No niin, me kalastimme koko yön niillä pikkukaloilla, joita olimme saaneet syöteiksi. Mutta tuon pikkukalan hän heitti takaisin veteen, jossa se nytkähti ja kääntyi ympäri. Noin puoli tuntia myöhemmin me olimme istumassa siellä, ja minä olin... Minä sanoin: “Veli Lyle, sinä annoit kalan nielaista koukun vatsaan asti. Ymmärrätkö?” Sanoin: “Ota siimasta näin, käännä se ympäri, syötti tällä tavalla, niin pian kuin se koskettaa sitä.” Sanoin: “Sitten pidä siitä kiinni ja vedä se luoksesi.” Sanoin: “Älä vedä sitä sillä tavalla, älä anna sen niellä sitä pyydystäessäsi kalaa.”

¹⁹ Hän sanoi: “No niin...” Hän käytti paksua vanhaa siimaa ja sanoi: “Tällä tavalla me teemme sen”, tällä tavoin.

²⁰ Sitten suunnilleen samaan aikaan minä kuulin Jotakin tulevan sieltä vuoren huipulta, pyörretuulen, joka pyöri ympäri ja ympäri. Tässä Se tuli tällä tavalla, ja Jumalan Henki tuli veneen ylle ja sanoi: “Nouse seisomaan. Puhu tuolle kuolleen kalalle ja sano: ‘Minä annan sinulle takaisin elämäsi.’”

²¹ Ja tuo pieni kala oli maannut siellä puoli tuntia sisälmykset ja kidukset suussa. Minä sanoin: “Pieni kalanen, Jeesus Kristus antaa

²²⁶ Sitten me tiedämme, että se on totta, ja te sanotte uskovanne Häneen ja kätenne ovat toistenne yllä. Ja jos kätenne ovat toistenne yllä, niin tuo sama Jumalan Poika, joka on täällä todistaen tämän todeksi teidän silmienne edessä, tuo sama Poika on täällä sanoakseen: “He tulevat paranemaan!” Tuo sama Jumalan Poika! “Olen kuullut, että Hän sanoi: ‘Jos uskovaiset laskevat kätensä sairaiden ylle, he paranevat.’ Olen kuullut sen korvillani, nyt salli minun nähdä se silmilläni. Hän lupasi tehdä sen.” Nyt sillä aikaa kun minä rukoilen, rukoilkaa tekin.

²²⁷ Herra Jeesus, Taivaan Herran Jumalan Nimessä, anna Sinun Henkesi langeta näiden ihmisten sydämiin. Tuon aidon Jumalan uskon, joka tulee vahvistamaan tämän lupauksen heille heidän totellessaan Sinun käskyäsi laskemalla kätensä toistensa päälle. Suo sen olla niin, Herra. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, suo, että tulee olemaan niin Sinun kunniaksesi.

²²⁸ No niin, uskotteko saaneenne sen mitä olette pyytäneet? Kertooko jokin sydämessänne sen teille? Tunnetteko tuon pienen innoituksen hitusen sanovan: “Hei, se on ohitse! Se on tehty!”?

²²⁹ Jumalan käsky sanoi, että me voimme kuulla sen korvillamme. Nyt me voimme nähdä sen silmillämme. Job sanoi: “Olen kuullut Sinusta korvakuulolta, mutta nyt minä näen Sinut silmilläni.”

²³⁰ Nyt te kuulitte sen Sanan kautta, Sanan kuulemisen kautta: “Usko tulee kuulemisen kautta, Sanan kuulemisen kautta.” Nyt te näette omin silmin Sen toimivan! Tuo sama Jumala, joka sanoi, että nämä asiat tulisivat tapahtumaan: “Ne, jotka uskovat Tämän, tulevat laskemaan kätensä sairaiden ylle, ja he tulevat paranemaan.” Onko sydämeenne langennut se, että te olette parantuneet? Nostakaa kätenne jos niin on. Aamen! Se on todellinen apostolinen parantuminen. Tarkoitatteko te sitä? Uskotteko sen koko sydämestänne? Hallelujaa! Sitä me ainoastaan tarvitsemme.

Nouskaamme sitten seisomaan ja antakaamme Hänelle ylistys.

²³¹ Kiitos Sinulle, Herra Jeesus. Siunattu olkoon Herran Nimi.

*Tulen ylistämään Häntä! Tulen ylistämään Häntä!
Ylistämään syntisten puolesta tapettua Karitsaa;*

²²⁰ Jeesus sanoi: “Sinun nimesi on Simon, sinä olet Joonaan poika.” Onko se oikein?

²²¹ “Olen kuullut sinusta korvillani, nyt minä näen Sinut silmilläni.” Ettekö te nyt näe, mitä on tapahtunut? Joku vain istuu siellä katsellen, uskoen, luottaen, ja yhtäkkiä se tapahtuu. Näettekö?

²²² Tuntuuko sinusta, poikaseni, paremmalta tänä iltana kuin eilen illalla? Istuuuko? Kaikki kunnossa nyt, sinä tulet olemaan terve. (Ah-hah.) Hän istui täällä eilen illalla hakaten päätään ja kaikkea muuta. Nyt, tänä iltana, hän näyttää herrasmieheltä. Hän oli hieman ymmällään asioista, mutta se kaikki on nyt oikaistu. Näettekö? Se tulee olemaan kunnossa. Näettekö? “Ja tuona päivänä Ihmisen Poika tulee paljastetuksi, näettekö, juuri ennen kuin Sodoma tullaan polttamaan.”

²²³ “Olen kuullut Sinusta korvillani, nyt minä näen Sinut silmilläni. Olen kuullut Jeesuksen Kristuksen luvanneen sen, ja minä näen tuon lupauksen elävän juuri nyt.” Näettekö? “Olen kuullut Sinusta korvillani, nyt minä näen Hänet silmilläni.” Kuinka monet uskovat että Se on Hän? (Oi Jumala.)

²²⁴ Nyt on tulossa myöhäinen. Huomen illalla meillä tulee olemaan suuri parantumiskokous. Me odotamme, että veli Moore ja minä seisomme täällä ja rukoilemme jokaisen henkilön puolesta, joka haluaa tulla jonoon. Puhuessani tästä tänä iltana olin aikeissa antaa alttarikutsun. Mutta sitten minä ajattelin: “Ei.” Se sanoi: ”Olen kuullut Sinusta korvillani, nyt haluan nähdä Sinut silmilläni.” Nyt Hän on täällä. Uskotteko te sen?

²²⁵ Laskekaamme nyt kätemme toinen toistemme päälle. Muistakaa nyt. Tuo sama Yksi, joka lupasi, että Hän tulisi tekemään tämän, sanoi: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Sanoiko Hän Sen? Oletko sinä uskova? Sano: “Aamen.” Hyvä on sitten, tuo sama Jumala, joka antoi tämän lupauksen, jonka te näette Hänen täyttävän juuri nyt... Kysykää keneltä tahansa noista ihmisistä, minä en ole milloinkaan nähnyt heitä enkä tiedä mitään heistä. Minä en tunne heitä juuri nyt, näettehän, se on mahdotonta minulle. Mutta tuon Kirjoituksen täytyy täytyä! Jos se on täyttynyt, niin se osoittaa, että me olemme viimeisessä ajassa. Me tiedämme, että Ihmisen Poika on valmis tulemaan, koska Hän paljastaa itsensä ihmislihassa. Onko se oikein?

sinulle takaisin elämäsi. Elä Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Se kääntyi ympäri ja ui alas pohjaa kohden niin lujaa kuin pystyi.

²² Veli Lyle, oletko sinä täällä jossakin? Näin sinut eilen illalla. Onko hän sisällä tai ulkona, missä oletkin, kohottaisitko kätesi, niin että voin nähdä sinut. [Joku seurakunnasta sanoo: “Parvekkeella.”] Mitä sinä sanoit? Parvek... Kyllä, siellä hän on ylhäällä parvekkeella, tuolla ikkunoiden luona siellä takana. Se on tuo mies, Jehovan Todistaja.

²³ Hän sanoi: “Veli Branham!” Hän oli hyvin kiihtynyt ja sanoi: “On hyvä olla täällä, eikö olekin? Luuletko sinä, että se oli minua varten, kun sanoin tuolle kalalle: ‘Olet potkaissut viimeisen kerran?’ Onko sillä jotain merkitystä minulle?”

²⁴ Minä sanoin: “Ei, ei, se oli vain vahvistus.” Hän oli kovin kiihtynyt sen johdosta.

²⁵ No niin, me kuljemme eteenpäin, ja te näette noiden asioiden tapahtuvan, tietäen... Ajatelkaa, mitä se osoittaakaan? Minulla oli monia pieniä liikuntakyvyttömiä lapsia rukouslistallani rukoillakseni niiden puolesta, mutta näky tuli pientä kalaa, noin kahden kolmen tuuman mittaista kalaa, varten. Näytti siltä kuin koukku olisi ollut yhtä suuri kuin kalakin. Mutta sen tuli osoittaa teille, että Jumala katsoo myös pieniin asioihin. Näettekö?

²⁶ Eräänä päivänä kun spitaalisia oli kaikkialla maassa, Hän käytti voimaansa kirotakseen erään puun. Se alkoi kuihtua, vaikka siellä oli kaikkialla ihmisiä, jotka olisivat tarvinneet tuota parantavaa voimaa. Mutta, näettehän, Hän tahtoi osoittaa, että Hän on Jumala yli kaiken, olkoon se pieni tai suuri, tai mitä se onkin. Hän on yhä Jumala yli kaikkien asioiden, yli kaiken luomakunnan. Niinpä me rakastamme Häntä, koska se antaa meidän tietää, että jos Hän on kiinnostunut puhumaan elämän Sanan pieneen merkityksensä kalaan, joka oli ollut siellä vedessä kuolleena puoli tuntia, niin Hän voi aivan varmasti jonakin päivänä puhua Elämän Hänen lapsiinsa. Ei väliä sillä, vaikka ruumiistanne ei olisi jäljellä kuin lusikallinen tomua, Hän tulee puhumaan, ja me tulemme vastaamaan Hänelle jonakin päivänä. Hän on Jumala, joka on kiinnostunut kaikesta, kaikesta mitä me teemme, kaikesta mitä me sanomme. Hän on kiinnostunut aivan kaikesta.

Kumartakaamme nyt päämme, kaikkialla.

²⁷ Ihmettelenpä nyt, ennen kuin rukoilemme, että onko täällä ketään, joka on kiinnostunut Hänestä, mutta kuitenkin sinulla ei vielä ole varausta tuota toista Maata varten, jossa me tulemme näkemään Hänet. Tiedättehän, että te ette voi tulla ilman varausta. Ja jos ette vielä ole tehneet sitä, mutta haluaisitte tulla muistetuiksi rukouksessa nyt, niin että kaikki tulisi järjestykseen teidän ja Jumalan välille tänä iltana, niin kohottaisitteko kätenne. Sanokaa: “Muista minua, Herra.” Antakaa vain Hänen nähdä kätenne. Jumala suokoon sen.

²⁸ Taivaallinen Isä, kun me tänä iltana seisomme elävien ja kuolleiden välissä, ja kun nämä salaperäiset asiat tapahtuvat näinä päivinä. Varmasti ne ovat salaperäisiä, mutta Jumala Sinä tiedät, ovatko ne totta vai ei. Sinä olet taivaiden ja maan vakaa Tuomari. Ja me sanomme tämän, Herra, rohkaistaksemme ihmisiä, joitakin näistä asioista, joita Sinä olet näyttänyt meille, niin että se rohkaisisi heitä rakastamaan ja uskomaan Sinua ja palvelemaan Sinua ja tietämään, että ei ole väliä sillä kuinka pieni teko on, hyvä tai paha, niin Sinä näet sen. Minä rukoilen, rakas Jumala, että sinä siunaisit jokaista noista käsistä tänä iltana, sitä sielua ja henkeä, joka sai tuon käden kohoamaan ylös. Ja minä rukoilen, Jumala, että tämä tulisi olemaan se ilta, jolloin he tekevät varauksensa tuota Maata varten virran takana. Suo se.

²⁹ Paranna sairaat ja vaivatut, Herra, sekä täällä että kaikkialla maassa, minne tämä lähetys puhelimen välityksellä tulee. Siunaa noita siellä ulkona, jotka ovat pelastumattomia, koko matkan Kaliforniasta New Yorkiin ja Kanadasta Meksikoon. Suo se, Herra, että jokainen henkilö tänä iltana, joka on äänemme ulottuvilla, tulisi pelastumaan synneistään ja parantumaan sairauksistaan Sinun Jumalallisen läsnäolosi vuoksi.

³⁰ Ja tätä veli Jacksonia, joka lensi koko matkan tuhansia maileja tänne ollakseen täällä, koska jokin niin oudolla tavalla kiihdytti hänen sydäntään. “Ja he uneksivat unia ja näkevät näkyjä.” Rakas Jumala, Sinä olet salannut sen minulta sen merkityksen; minä en tiedä sitä. Mutta jos vieraillet luonamme, Herra, niin valmista sydämemme nyt tuota vierailua varten, niin että voisimme olla odotuksen vallassa tietämättä, mitä Sinä tulet tekemään, ja tietämättä, oletko Sinä luvannut vierailla luonamme tämän unen kautta. Me emme tiedä sitä. Mutta me vain viittaamme

suuntaan. Suuntautuneena tuohon suuntaan, se tulee nyt ihmeellisesti. Se on tuo rouva, joka istuu siellä miehensä kanssa. Hän ei ole täältä, hän on Texasista, Dallasista. Hän kärsii. Myöskin hänen miehensä kärsii. Hän kärsii komplikaatioista, hänellä on ollut leikkaus. Se on oikein. Hänen miehensä kärsii selästään, se on selkävaiva. Herra ja rouva Corbet, Texasista, Dallasista, Texasista. Jos niin on, niin kohota kätesi ylös. Minä olen vieras teille. Onko se niin? Ei ole mitään tapaa maailmassa, miten minä voisin tietää sitä. Mitä se on? “Olen kuullut Sinusta korvakuulolta, mutta nyt minä näen Sinut.” Näettekö mitä tarkoitan? Kysykää sitä nyt tuolta avioparilta. En ole koskaan elämässäni nähnyt heitä. “Olen kuullut Sinusta korvillani, mutta nyt minä näen Sinut silmilläni.”

²¹⁵ Jos te voitte uskoa, niin Jumala voi antaa sen, mistä teillä on tarve.

²¹⁶ Tuo mies, joka istuu siellä käsi poskella korkeine verenpaineineen. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut, herra? Uskotko sen? Sinä, joka istut siellä käsi tällä tavalla, uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut tuosta korkeasta verenpaineesta? Kohota kätesi, jos uskot Sen. Hyvä on, Hän tekee sen. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä, enkä tiedä mitään hänestä. Mutta te kuulitte, mitä Jeesus sanoi täällä Raamatussa, että Hän tulisi tekemään näitä asioita, ja nyt te näette sen! Näettekö mitä tarkoitan? “Jos voit uskoa, niin kaikki asiat ovat mahdollisia.” Ainoastaan niille jotka uskovat! Tarvitaan todellinen, aito usko tekemään sen. Mutta jos voitte uskoa Sen, Jumala tulee antamaan sen.

²¹⁷ Siellä istuu rouva aivan takana katsellen minua. Hänellä on struuma kaulassaan.

²¹⁸ Naisella, joka istuu hänen vieressään, jotta hän tulisi ymmärtämään, tuolla naisella siellä on myös korkea verenpaine. Se on oikein.

²¹⁹ Hänen vieressään olevalla rouvalla on myös vaiva. Ja hän ei ole täältä. Hän on Arkansasista. He eivät huomaa sitä. Neiti Phillips, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen ja ole terve! Uskotko Häneen? Koko sydämestäsi? Vastaaotatko Sen? Sitten sinä voit saada sen.

Nyt te sanotte: “Se on salaperäistä.” Ei! Ei!

²¹⁰ Entä tuo Alaskan maanjäristys? Tarkatkaa Hollywoodin luisumista mereen! Ah-hah, tarkatkaa ja nähkää, eikö se tulekin menemään. Hän ei ole koskaan vielä kertonut minulle mitään väärää. Se tulee tapahtumaan. Näettekö? Ja katsokaa vain ja nähkää, emmekö eläkin historian viimeisissä hetkissä. Ei kukaan tiedä minä hetkenä Hän tulee. Mutta minä tiedän yhden asian. Minä uskon, että jos olisin järjissäni, enkä olisi kristitty, niin minä varmasti haluaisin olla todellinen Raamatun mukainen kristitty, en kirkkokunnallinen. Älkää luottako siihen, että olette huutaneet. Me kuulumme sitä tänä aamuna, se todistettiin Jumalan Sanalla. Se oli kerta kaikkiaan Jumalan tahdon ulkopuolella eikä saanut aikaan mitään muuta kuin kuoleman. Älkää olko varressa, olkaa Elämässä. Olkoon teillä usko Jumalaan.

²¹¹ Uskotteko, että tuo sama Jumala antoi tämän lupauksen, tuo joka itse ilmestyi 1. Mooseksen kirjassa Aabrahamille, ja teki ihmeen... Tuo sama Jumala tehtiin lihaksi, ihmislihaksi, neitseellisen syntymän kautta. Se siellä oli tietenkin *theophany*, mutta kun Hän sitten tuli ihmislihassa ja oli sama mies, ja teki samoja asioita... Ettekö usko, että jos Jumala voi saada henkilön kanavaksi, jonka kautta Hän voi puhua, ja minkä Hän lupasi tehdä Malakia 4:n mukaan, niin Hän tulisi tekemään saman asian, jonka Hän siellä sanoi tulevansa tekemään? Uskotteko te sen? Minä myös uskon niin.

²¹² Uskotteko te, että teillä voi olla usko, joka koskettaa Hänen viittaansa, Hänen uskonsa sen koskettamiseen? Uskotteko te juuri nyt, että jokin puhuu teidän sydämellemme kertoen, että teillä on usko koskettaa Hänen viittaansa? Uskotteko voivanne tehdä sen? Kurrottautukaa silloin ja koskettakaa sitä uskonne kanssa, ei tunnekuohulla, vaan ehdottomasti puhtaalla, väärentämättömällä uskolla. Ainoastaan sanokaa: "Herra, minä uskon. Minä uskon koko sydämestäni. Haluan Sinun koskettavan minua, koska olen kuullut Sinun tehneen sen, ja nyt minä haluan nähdä sen omilla silmilläni."

²¹³ No niin, minä en voi koskettaa teitä. Jumala täytyy koskettaa teitä. Uskotteko te, että Hän tulee tekemään sen?

[Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²¹⁴ Katson suoraan vasemmalle puolelleni taakseni täällä. Näyttää kuin siellä olisi jonkinlainen kanava, kuten olen puhunut, joka vetäisi tuohon

noihin asioihin, joita me ymmärrämme, Sinun luvatta vieraila kansasi luona. Ja me rukoilemme, että Sinä tulisit tekemään itsesi todelliseksi meille täällä. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

³¹ Nyt tänä iltana, sen jälkeen kun pidin teitä niin pitkään eilen illalla ja tänä aamuna, tunnen tulevani hieman käheäksi. Minulla on pieni tekotukka, jota käytän tässä kaljun kohdan päällä saarnatessani. Mutta unohdin sen tällä kerralla, ja tämä ilma, joka puhalttaa ikkunoista, saa aikaan pienen käheytyymisen. Minulla oli tapana... Minun piti lopettaa kokoukset, mutta hankittuani sen, se ei enää vaivannut minua, ja saatoin jatkaa edelleen. Ja minä unohdin ottaa sen mukaani ja... Ja minä jotenkin alan tuntea sen, joten teidän rukouksianne tullaan arvostamaan. Ja täällä on kaksi kokousta päivässä, että ne ovat... jotenkin tulee.. Tehän tiedätte, kun olette vanhenemassa, te huomaatte sen.

³² Niinpä te ihmiset siellä Kaliforniassa ja Arizonassa, me kaikki lähetämme tervehdyksemme ympäri maan. Veli Leo ja ryhmä, joka odottaa Herraa Prescottissa, ja te kaikki ihmiset Phoenixin ympäristössä, teidät kutsutaan viikon päästä Yumaan juhlapäivällisillä. He ovat myyneet loppuun kaikki lippunsa siellä, ja heillä on suurempi juhlasali, jonne he voivat sijoittaa ihmiset. Niinpä tulkaa aikaisin, te kaikki, päästäksenne sisälle. Sitten me jatkamme sieltä Los Angelesiin seuraavana sunnuntai-iltana. Ja me odotamme näkevämmekin teidät kaikki siellä. Jumalan runsaat siunaukset levätköön kaikkien teidän yllänne.

³³ Teille New Yorkissa, ja teille, jotka olette Ohion ympäristössä ja eri paikoissa, haluan pian saarnata Tabernaakkelissa sanoman *Käärmeen polku*. Peto [eläin] alussa, ja peto [eläin] lopussa. Billy tulee lähettämään teille tiedon, milloin tulemme puhumaan sen, ja minä tulen tekemään sen Tabernaakkelissa, koska se tulee kestäämään vähintään neljä tuntia ja ehkä enemmänkin.

³⁴ Nyt minä haluan teidän täällä, ja missä olettekin, kääntävän esiin Jobin kirjan. Se on hyvin outo kirja saarnattavaksi, mutta haluan käyttää joitakin muistiinpanoja tässä nyt.

³⁵ Ja sitten, huomenaamulla, täällä tabernaakkelissa, tulee olemaan pyhäkoulu... Mihin aikaan me aloitamme täällä? [Eräs mies vastaa: "Puoli kymmenen."] Puoli kymmenen. Ja sitten minulla on etuoikeus

jälleen puhua täällä huomenna. Ja sitten, jos Herra tahtoo, niin minä haluan puhua aiheesta... Jos on Hänen tahtonsa, niin kuin sitä tutkin tänään iltapäivällä, osoittaakseni teille, että "on vain yksi paikka, jossa Jumala tulee kohtaamaan palvojan". Kyllä. Ja voin kertoa teille, mikä tuo paikka on, ja mikä on tuon paikan nimi, missä Jumala tulee kohtaamaan palvojan.

³⁶ Ja sitten, huomenillalla, minä tulen pyytämään suosiotanne parantumiskokousta varten. Haluan vanhanaikaisen parantumiskokouksen. Ja jos Herra tahtoo, minä haluan puhua aiheesta, joka saattoi minut levottomaksi tänään... Kun veli Moore ja minä olimme keskustelemassa ulkona yhdessä, kalliit ystävät, me keskustelimme Kirjoituksista. Ja kuinka mukavaa olikaan olla noiden veljien kanssa aivan kuten entisaikaan. Ja hän sanoi: "Tiedätkö, veli Branham, kaikesta, mitä sinä koskaan olet saarnannut meille täällä Shreveportissa, tuo *Karitsa ja Kyyhkynen* oli yksi kaikkein huomiota herättävimmistä sanomista, mitä milloinkaan olet saarnannut meille täällä Shreveportissa." Hän sanoi: "Luulen, että koska Sanomasi ottaa sinulta tänään voimia niin paljon, sinä et enää koskaan saarnaamaan mitään sen kaltaista."

³⁷ Sanoin: "Jos en onnistu Siinä, niin menetän Sanomani."

*Rakkaus on, kallis kuoleva Karitsani, Sinun kallis Veresi
Ei koskaan menetä voimaansa,
Kunnes koko Jumalan lunastettu seurakunta
On pelastettu, eikä enää tee syntiä.
Siitä asti kun uskossa, minä näin tuon virran
Joka Sinun haavoistasi virtaa,
On lunastava rakkaus ollut aiheenain,
Ja on oleva siihen asti kunnes kuolen.*

³⁸ Huomenillalla, jos on Herran tahto, haluan saarnata aiheesta *Lumivalkoisen kyyhkysen siivillä*. Huomenillalla: "Herra tulee alas kyyhkysen siivillä", jos on Herran tahto, eikä ääneni tule liian huonoksi. Niinpä rukoilkaa puolestamme.

³⁹ Sitten haluan vanhanaikaisen rukousskokouksen, niin kuin meillä oli alussa, ei erottamista, vaan yksinkertaisesti jaetaan rukousskortit niille, jotka tahtovat rukousta puolestaan. Teillä täytyy olla kortti, joten tulkaa

²⁰⁵ Uskokaa! Otatteko Hänet vastaan nyt? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Minä uskon Häneen. Minä haluan vastaanottaa Hänet." Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Se on hienoa. Istukaa nyt todella hiljaa ja rukoilkaa hetkinen.

²⁰⁶ Rakas Jumala, tänä juhlallisena hetkenä, tulee olemaan tämänkaltaisen hetki, kun siellä jonakin päivänä ukkonen todella tulee jyrähtämään, ja Jumalan Poika on laskeutuva alas taivaista käskyhuudon kanssa Arkkienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kanssa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös. Ja joka ainoa meistä tietää, ja on tietoinen tänä iltana, Isä, että meidän täytyy vastata jokaisesta antamastamme sanasta ja jokaisesta puhumastamme sanasta. Me tulemme vastaamaan jopa niistä ajatuksista, joita on sydämissämme. Minä rukoilen Sinua, Jumala, Jeesuksen Nimessä, että Sinä puhdistaisit jokaisen täällä olevan sydämen. Ja voikaamme me olla valmistautuneet, Herra, ja voikoon hengelliset silmämme olla avoimet tänä iltana näkemään Kaikkivaltiaan Jumalan Kirkkauden. Me olemme kuolleet Hänestä, oi Isä, Jumala. Me rukoilemme, että Sinä antaisit meidän nähdä Hänet. Suo se, Isä. Suo nämä siunaukset. Minä rukoilen Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

²⁰⁷ Muistakaa: tehkää sydämenne pieneksi alttariksi siellä missä istutte ja sanokaa: "Herra Jeesus, tule minun sydämeeni nyt. Anna minulle jotakin, josta voin pitää kiinni. Anna minun tuntea tuo innoitus, joka kertoo minulle, että Sinä olet läsnä."

²⁰⁸ Kuinka suurta onkaan sanoa niin ihmisille! Kuinka merkittävä asia on tehdä se! Minä tulen nyt pyytämään Herralta Jumalta, pyytämään...

²⁰⁹ Kuinka moni teistä ottaa nauhoja? Oletteko kuunnelleet tuon *Mikä aika nyt on, herrat?* Emmekö me kertoneet siitä vuotta, ennen kuin se tapahtui? Tiede on ymmällään sen vuoksi. Siellä oli Herra Jeesus kruunattuna valkoinen peruukki päässään, samoin kuin näette Raamatusta Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa ja Danielissa, Taivaan ja maan Ylin Tuomari. Juuri siellä, eikä tiede voi käsittää Sitä. Ja Arizonan Yliopiston havaintoasema, ja kautta Meksikon, he tutkivat, ja ovat tutkineet sitä viimeiset kaksi vuotta. Ja teille oli kerrottu aikaisemmin, että se tulisi tapahtumaan.

viimeisen päivän Sanoma, josta tuo Enkeli puhui joella vuonna 1933. Olen kuullut parantumiskokousten alkaneen ja tiedän, että kun se tapahtuu, niin minä en voi viipyä tuossa samassa vanhassa kirkkokunnallisuudessa.” Sitä ei lähetetty sitä varten, Se ei koskaan jäänyt sinne. [Tyhjä kohta nauhassa.]...?...

¹⁹⁹ Mitä jos Mooses olisi tullut ja sanonut: “Rakentakaamme arkki, niin kuin Nooakin teki, ja ajelehtikaamme siinä Egyptin virtaa alas.” Oi, ei. Näettekö? Ei! Hänellä oli Sanoma Jumalalta, hän oli Sen julkituleminen. Tuon profeetan näyttämölle tuleminen olisi tullut olla todistus Israelille juuri silloin, kun heillä ei ollut ollut profeettaa neljänsataan vuoteen, ja tässä profeetta nousi näyttämölle. Heidän olisi tullut tietää, että jotakin oli tulossa tapahtumaan.

²⁰⁰ Israelilla ei ollut ollut profeettaa neljänsataan vuoteen, ja tässä Jeesus tuli näyttämölle. Ja tuo nainen kaivolla sanoi: “Herra, minä ymmärrän, että Sinä olet profeetta. Eikä meillä ole ollut profeettaa satoihin vuosiin”, koska Hän tiesi, mitä hänen sydämessään oli.

²⁰¹ No niin, meille on luvattu seurakuntajaksot uskonpuhdistajien kautta, ja ne ovat olleet meillä. Mutta Hän lupasi Malakia 4:ssä, että Hän tekisi omaan kaavaansa mukaan viimeisinä päivinä sen, mitä tulisi tapahtumaan: “Kääntääkseen lasten sydämet takaisin apostolisten isien Uskoon.” Juuri tuon takia! Ja seurakunta on niin hajallaan kirkkokunnissa ja ismeissä. Se on niin kappaleiksi revitty, että se on kuollut. Se on ollut vain elämän kantaja. Ja sitten Hän lupasi, että seitsemännän enkelin Sanoman hetkenä Seitsemän Sinettiä tultaisiin paljastamaan ja Jumalan salaisuudet tultaisiin paljastamaan Ilmestyskirja 10. mukaisesti seitsemännän enkelin alkaessa tuoda esiin Sanomansa, ei parantumiskokouksia, vaan Sanomaa, joka seuraa parantumiskokouksia.

²⁰² Jeesus oli “mahtava kaveri” niin kauan kuin Hän saattoi parantaa sairaita. Mutta kun Hän sanoi: “Minä ja Minun Isäni olemme yksi.”

²⁰³ “Hoh-oh! Se oli väärin!”

²⁰⁴ Job oli “mahtava” siihen asti, kunnes jotakin tapahtui hänelle, näettekö. Niin on aina ollut.

ajoissa, jotta Billy voi antaa teille kortin ja pitää asian järjestyksessä. Jos te ette tee sitä, niin ihmiset vain tulevat uudestaan ja uudestaan, eikä rukousjonolle ole mitään loppua. Kuka hyvänsä voi saada kortin. Haluan veli Jackin seisovan rinnallani rukousjonossa, niin kuin sinulla oli tapana, ja haluan veli Brownin johdattavan ihmiset luokseni Billy Paulin asemesta. Haluan vanhanaikaisen rukousjonon, ja me tulemme rukoilemaan siten kuin meillä oli tapana tehdä vuosia sitten.

⁴⁰ Olen iloinen, että meillä on kanssamme tänä iltana eräs toinen yhteydessämme oleva veli, näin hänet juuri ja tunsin hänet muutamia minuutteja sitten, veli Gordon Lindsay. Hän on yksi vanhoista, joka oli kanssamme pitkän aikaa sitten. Hän tekee suurta painotyötä, hän on nyt painamassa kirjaani *Seitsemän Seurakuntajaksoa*. Me toivomme saavamme sen valmiiksi ja myös *Seitsemän Sinettiä*. Jos hän sattuu lukemaan sen ennen kuin hän painaa sen, niin meillä tulee olemaan teologinen keskustelu. Voin tuntea sen olevan tulossa. Mutta hän tietää, etten minä ole teologi, joten... Mutta me odotamme huomenilta. Jos olet kaupungissa, niin ole täällä huomenillalla. Jos olet, niin tule kanssamme korokkeelle vanhanaikaista rukouskokousta varten.

⁴¹ Kuinka monet haluaisivat nähdä yhden noista vanhanaikaisista [kokouksista], kun me tuomme ihmiset korokkeelle? Se tulee olemaan hienoa. Tuokaa sairaanne ja vaivattunne huomenillalla sitten sitä tarkoitusta varten.

⁴² Nyt jos teillä on esillä Jobin kirjan 42 luku ja ensimmäiset kuusi jaetta. On hyvin outoa, veli Ted Dudley, jos kuuntelet tänä iltana Phoenixissa, niin muistatko, kun me viikko pari sitten keskustellessamme viittasimme tähän? Minä sanoin sinulle: “Jonakin päivänä käytän sitä tekstinäni.” Ja haluan käyttää sitä tänä iltana.

Sitten Job vastasi Herralle, ja sano:,

Kuunnelkaa tarkasti nyt tämän lukemista.

Minä tiedän, että sinä voit tehdä kaiken, eikä yhtään ajatusta voida kätkeä sinulta.

Kuka on hän, joka kätkee neuvon ilman tietoa? Sen vuoksi olen puhunut, mitä en ymmärtänyt; liian ihmeellisistä asioista minulle, joita en tiennyt.

Kuule, minä rukoilen sinua, ja minä tulen puhumaan: Minä tulen vaatimaan sinulta, ja selitä sinä minulle.

Minä olen kuullut sinusta korvakuulolta: mutta nyt silmäni näkee Sinut.

Sen vuoksi minä inhoan itseäni, ja kadun tomussa ja tuhkassa.

⁴³ Haluan nyt ottaa tekstin tuosta 5. jakeesta:

Minä olen kuullut sinusta korvakuulolta: mutta nyt silmäni näkee sinut.

Siunatkoon Herra oman Sanansa.

⁴⁴ Katsokaamme hieman Jobin elämää. Job oli profeetta. Hän oli mies, joka eli ennen kuin Raamattu oli kirjoitettu. Yleisesti ajatellaan, että Job on yksi vanhimmista kirjoista Raamatussa, koska se kirjoitettiin ennen 1. Mooseksen kirjaa. Job, tämä suuri soturi ja profeetta, oli väkevä mies aikanansa. Epäilemättä hänet oli kasvatettu palvelemaan Herraa, ja hän oli palvellut Herraa koko elämänsä ajan. Ja hän oli elänyt niin urhoollisen elämän ihmisten edessä, että kaikki kunnioittivat häntä.

⁴⁵ Mutta hän oli tullut sille paikalle, josta hän sanoo täällä, että Herra kiusasi häntä. Mutta haluan käyttää siitä sanaa: olla Herran koettelema. Ja totesesti: "Jokainen poika, joka Jumalan luo tulee, täytyy ensin koetella, koulutetuksi, saada lapsen koulutusta." Ja sitten jos koettelemus tulee raskaaksi, ja me ajattelemme, että se on liian kovaa, emmekä halua kuunnella, tehdä sen mukaan, sitten Hän sanoo, että me "olemme tulleet aviottomiksi lapsiksi, emmekä Jumalan lapsiksi." Koska mikään ei voi liikuttaa todellista, uudestisyntyynyttä Jumalan lasta pois Vanhemmastaan, näettehän, hän on osa Häntä. Te ette voi kieltää sitä sen enempää kuin itseännekään. Näettehän, teillä on ollut kokemus; teidät on koulutettu ja koeteltu.

⁴⁶ Ja nyt tällä miehellä, joka oli profeetta, oli pääsy Jumalan armoon, mutta Jobilla ei ollut Raamattua, jota lukea. Raamattua ei silloin ollut kirjoitettu, mutta hänellä oli pääsy Jumalan tykö ilmestyksen ja näyn kautta. Se oli ennen kuin Raamattua oli kirjoitettu.

⁴⁷ Nyt me katsomme jotakin hänen elämästään, kun Jumala oli siunannut häntä ja tehnyt hänet suureksi mieheksi. Kaikki kunnioittivat

heistä tiennyt Hänen olevan siellä, ennen kuin Hän oli jo tullut ja mennyt. Ymmärrätekö? Mutta Hän paljasti itsensä noille, jotka odottivat Häntä: Johannes Kastajalle ja apostoleille, jotka Johannes oli kutsunut, sokealle Annalle temppelissä, Simeonille, tuolle papille. Pyhä Henki oli paljastanut hänelle, että hän tulisi näkemään Kristuksen. Kaikki nuo suuret uskonnolliset johtajat, teologit ja muut, olivat niin sokeita kuin vain voi olla.

¹⁹⁵ Sade voi kasvattaa siemenen vain, jos siemen jo on siellä. Te olitte siemenenä isässänne, eikä hän tuntenut teitä, mutta kuitenkin te olitte isässänne. Mutta äitinne kasvualustan kautta te tulitte julki isänne kaltaisina, ja sen jälkeen hän saattoi puhua teille. Jumala, Suuri Jumala; jos teillä on Iankaikkinen Elämä, niin silloin tuo Iankaikkisen Elämän alkio oli Jumalassa alussa. Ja te olitte siellä, te olitte Hänen ajatuksissaan, teidän nimenne ja kaikki muu. Ja Hän, ennalta tietämisen kautta määräsi teidät näkemään Tämän. Ja te, joita ei ole määrätty, te ette tule koskaan näkemään Sitä. Mutta muistakaa, Herran Jeesuksen Nimessä: "Tuo hetki on täällä." Ettekö uskoisi Häntä? Antakaa elämänne Hänelle. Minun täytyy nyt lopettaa, kello on yli yhdeksän.

Kumartakaamme päämme.

¹⁹⁶ "Olen kuullut, Herra, Sinusta, nyt minä näen Sinut!" Herra Jeesus, siunaa näitä ihmisiä, kun he odottavat.

¹⁹⁷ Nyt minä tulen kysymään teiltä kysymyksen. Minä annan Pyhän Hengen tutkia mielenne ja luotan siihen, että Hän tulee tekemään sen, koettelemaan teitä, koettelemaan sieluanne nähdäkseen, uskotteko te todella. Ja jos löydätte hivenenkin epäilystä sieltä, niin ettekö kohottaisi kättänne? Sanokaa: "Herra Jeesus, salli minun nähdä Sinut. Olen kuullut Sinusta, mutta en ole koskaan todella nähnyt Sinua. Salli minun nähdä Sinut, ja minä tulen uskomaan." Hyvä on. Se on hienoa.

¹⁹⁸ Onko täällä joku, joka ei tunne Häntä Pelastajanaan? Kohota kätesi ja sano: "Minä olen syntinen. Mutta salli vain minun nähdä Sinun, Herra Jeesus, julkituovan tämän Sanan, josta he puhuvat. Minä tiedän, että sillä tavalla Job näki Sinut. Minä tiedän, että sillä tavoin Aabraham näki Sinut. Minä tiedän, että miten muutkin heistä näkivät Sinut, koska oli kyse luvatusista Sanastasi, joka vahvistettiin. Olen kuullut kaiken kaltaisia asioita ja kikkoja ja kaikkea, mutta minä ymmärrän, että maan päällä on

Mooseskin teki, niin se ei silti koskaan heiluttanut häntä tai Aaronia. Job kaltaisesti he tiesivät keneltä heidän innoituksensa tuli. He tiesivät, että se oli NÄIN SANOO HERRA! Ja sama Raamattu, joka puhui heistä, sanoi: “He tulisivat ilmestymään viimeisissä päivissä, nuo jäljittelijät!” Nuo uskonnolliset kirkkokunnat, kun jotakin alkaa... Kuka oli ensin? Mooses vaiko he? Jos he olisivat alkaneet ensin, niin Mooses olisi ollut jäljittelijä.

¹⁸⁹ Nyt meillä on kaikenlaisia erottajia ja kaikkea muuta, mikä yrittää vetää teidän mieltänne pois aidosta Jumalan asiasta, jonka Jumala on Kirjoituksillaan todistanut Totuudeksi. “Me olemme kuulleet sen korvillamme, mutta nyt me näemme sen silmillämme.” Aamen! Uskotteko te Sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Koko sydämestämme? Se on innoitus! Ja tuona päivänä, kun Ihmisen Poika paljastetaan, Ihmisen Poika, Jeesus Kristus tuodaan julki Hänen kansansa keskuudessa.

¹⁹⁰ Eräs mies käveli sinne Aabrahamin ja hänen ryhmänsä eteen, tavalliselta näyttävä mies tomua vaatteissaan. Hänellä oli selkänsä käännettynä teltaan päin ja Hän sanoi: “Missä on vaimosi Saara?” (ei S-a-r-a-i, vaan S-a-a-r-a; A-b-r-a-h-a-m, ei A-b-r-a-m). Hän kutsui häntä nimeltä ja kysyi: “Missä hän on?”

¹⁹¹ Aabraham sanoi: “Hän on teltassa takanasi.”

¹⁹² Hän sanoi: “Minä tulen vierailemaan luonasi ensi vuonna tähän aikaan”, ja Saara nauroi hihaansa. Hän kysyi: “Miksi hän nauroi?” No niin, Hän lupasi sen. Juuri nuo ihmiset odottivat luvattua poikaa.

¹⁹³ Nyt minä en välitä siitä, kuinka paljon ihmiset näyttelevät näissä kirkkokunnissa ja sanovat, että he “odottavat Kristusta”, heidän toimintansa todistaa, että he eivät tee sitä! Niin se on. Teidän tekonne puhuvat äänekkäämmin kuin sananne. Kaikki, mitä he ajattelevat, on tehdä kirkkokunnallisia jäseniä, mutta siellä on joitakin ihmisiä, yksi täällä ja yksi tuolla, jotka odottavat Herran tulemusta. He tarkkaavat... Vain noille Hän tulee paljastamaan itsensä, vain nuo tulevat ymmärtämään.

¹⁹⁴ Vain Valitut ymmärsivät, kuka Hän oli. Ajatelkaapa vain: siellä oli noin kolme miljoonaa juutalaista maan päällä, eikä edes kolmasosa

häntä, ja jopa hänen viisautensa oli tullut niin suureksi. Hänen Jumalasta tullut innoituksensa oli vahvistanut hänet Jumalan palvelijaksi niin selvästi, että ihmiset tulivat kaikkialta kuulemaan häntä. Ja sitten Saatana alkoi syyttää tuota miestä. Ja sillä tavalla hän tekee jokaiselle innoitetulle Jumalan palvelijalle. Saatana on aina siellä syyttämässä häntä kaikesta, mitä hän tekee, kaikesta, mikä ei ole oikein.

⁴⁸ Ja me näemme hänen suuren elämänsä ja koettelemukset ja hänen suuren uskonsa. Jopa Jeesus, tullessaan maan päälle, viittasi Jobin pitkämielisyyteen. Hän sanoi: “Ettekö ole lukeneet Jobin kärsivällisyydestä?” Usko odottaa kärsivällisesti luvattun Sanan täyttymistä.

⁴⁹ Nyt me näemme tässä, että Job, sen jälkeen kun hän oli käynyt koettelemustensa ja ahdistustensa lävitse... Hänellä oli hieno perhe, joka otettiin pois häneltä. Häneltä otettiin kaikki, mitä hän elämässään omisti. Ja hän istui tuhkaläjässä raapien paiseitaan ruukunkappaleella. Ja jopa hänen vaimonsa puhui häntä vastaan sanoen: “Miksi et kiroa Jumalaa ja kuole?”

⁵⁰ Hän sanoi: “Sinä puhut niin kuin hullu nainen.” Hän sanoi: “Herra antoi, ja Herra otti pois, siunattu olkoon Herran Nimi!”

⁵¹ Saatana oli tullut Jumalan eteen, koska hän saattoi tulla Jumalan eteen ja syyttää kristittyjä (tai uskovaisia) koko ajan. Niinpä hän syytti Jobia monista asioista ja sanoi: “Syy, miksi Job voi palvella Jumalaa, oli se, että hänellä oli kaikki niin hyvin.” Mutta se sanoi: “Jos Sinä annat hänet minulle, minun käsiini, niin minä saan hänet kiroamaan Sinua vasten kasvojasi.”

⁵² Haluan teidän laittavan merkille minkälainen luottamus Jumalalla oli uskovaiseen. Näettekö? Toisin sanoen Jumala sanoi Saatanalle tällä tavalla: “Sinä et voi tehdä sitä! Hän on vanhurskas mies (vanhurskautettu). Hän on hyvä mies. Maan päällä ei ole toista hänen kaltaistaan.” Millainen mies! Niin että Jumala itse saattoi sanoa viholliselleen: “Minun palvelijani on niin täydellinen, ettei maan päällä ole toista hänen kaltaistaan miestä.” Oi! Jospa me vain voisimme olla senkaltainen mies! Niin että Jumalalla voisi olla sellainen luottamus meihin! Että Hän tietäisi, ettemme me tulisi kääntymään Hänen

Sanastaan tai Hänen olemuksestaan mihinkään suuntaan! Pysyisimme siinä niin tarkalleen, että Hän voisi panna luottamuksensa meihin.

⁵³ Job oli mies, joka suoritti Jumalan käskyt kirjaimellisesti, aivan tarkalleen. Ja Saatana tiesi sen, mutta hän sanoi: "Jos Sinä vain annat minun saada hänet, niin minä saan hänet kiroamaan Sinua vasten kasvojasi."

⁵⁴ Ja Jumala sanoi hänelle: "Hän on sinun käsissäsi, mutta älä ota hänen elämänsä." Ja Saatana meni niin pitkälle kuin saattoi sen kanssa. Hän otti jokaisen ystävän ja kaiken, mitä hänellä oli, melkein hänen koko elämänsä, mutta hän ei voinut ottaa hänen elämänsä. Mutta Job yhä piti kiinni, ei ollut mitään paluun mahdollisuutta.

⁵⁵ Näettehän, kun mies tai henkilö on kerrankin todella tullut kosketukseen Jumalan kanssa, tuon aidon, paljastetun uskon kanssa siitä, että "Jumala on!" Ei ole mitään, mikä minään aikana tai missään voisi erottaa tuota henkilöä Jumalastansa. Uskon Paavalin sanoneen: "Ei mikään, ei nälkä, ei perikato, ei elävät luomukset tai kuolema tai mikään voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." Te olette turvallisesti ankkuroidut Hänessä, koska teidät oli määrätty Elämään.

⁵⁶ Mutta Saatana ajatteli, että hän voisi vääntää häntä hieman ympäri ja saisi hänet tekemään sen. Mutta näettehän, Job, täydellisen ilmestyksen kanssa Jumalasta, siitä kuka Jumala oli, ja kuinka Jumala rakasti häntä, hän odotti! Ei väliä sillä, minkä kaltaisia olosuhteet olivat, hän odotti uskonsa tulevan vahvistetuksi, koska hänellä oli ote Jumalaan, tuo ilmestys, josta puhuin eilen illalla.

⁵⁷ Nyt kun te rakennuksessa olevat sairaat ihmiset, raajarikot tai te, joilla on tarve Jumalalta, kun te voitte saada tuon tyyppisen ilmestyksen, että te olette "vanhurskautettu", ja että te olette itse asiassa oikeutettu pyytämään niitä asioita, joita te pyydätte, ja uskotte, että "Hän palkitsee ne, jotka Häntä ahkerasti etsivät", niin mikään ei voi erottaa teitä tuosta uskosta, joka on ankkuroituna teihin. Ymmärrätekö? Mutta ensiksi sen täytyy tulla paljastetuksi teille.

tilassaan ei voi koskaan täyttää Jumalan käskyjä, tuota suurta tehtävää. Se ei voi koskaan kutsua Morsianta ulos. Mikä niistä tekisi sen? Helluntailaisetko? Minä en sanoisi niin. Ei muutenkaan heistä. Se on vehnän ympärillä oleva kuori, joka tuli ja näytti tarkalleen vehnältä, mutta se ei ollut vähääkään vehnää. Se avautuu, ja jyvä tulee ulos siitä. He organisoivat ja tappavat itsensä. Ja siihen he kuolevat. He ovat varsia. Mutta vehnä on tullut ylös niiden kautta ja on nyt muodostumassa Morsiamen muotoon. Vehnänjyvän, joka putosi maahan, täytyi kuolla pimeään ajanjakson aikana.

¹⁸⁶ Tuo arvostelija sanoi: "Miksi armon Jumala, joka saattoi avata Punaisen Meren, seisoi ja antoi noiden kristittyjen tulla leijonien syömiksi ja poltetuiksi, ja kaikkea muuta? Vain istui ja nauroi sille!" Tietämätön mies parka! Eikö hän tiennyt: "Ellei vehnänjyvä putoa maahan"? Sen täytyi kuolla tuon pimeään ajanjakson aikana, pudota maahan ja tulla haudatuksi, niin kuin minkä tahansa vehnänjyvän, tullakseen esiin muodostaakseen varren ensimmäisessä uskonpuhdistuksessa muutamana Lutherin sirkkalehtenä. Sen täytyi tulla esiin Wesley'n aikana, tuossa suuressa lähetyssaarnaajien ajanjaksossa, tuottaakseen siitepölyn, tähkän. Sen täytyi tulla eteenpäin helluntailaisten ajassa lahjojen ennalleen palauttamiseksi, niin että se, näyttämällä vehnänjyvältä, melkein pettäisi Valitutkin. Mutta avatkaa se, niin siellä ei ole lainkaan vehnää. Se on vain kuori. Mutta se oli siellä alussa, ja sitten he alkoivat muodostaa ykseys-organisaation, kolminaisuus-organisaation, kakseus-organisaation ja Jumalan seurakunta-organisaation, ja ne kaikki organisoituivat ja ovat aivan kuolleita! Ja mitä nyt tapahtuu? Mutta se on suoja vehnää varten. Se on kasvanut sen kautta koko ajan.

¹⁸⁷ Nyt se alkaa vetäytyä pois, ja vehnä on tulossa näkyviin. Tämä ei ole helluntaiajanjakso, tämä on viimeisten päivien ajanjakso, tämä on Morsian-ajanjakso, tämä on Ehtoovalo. Tämä on Malakia 4, jonka täytyy täytyä Jumalan kaavan mukaisesti. Tämä on Luukas 17:30 täyttymys. Tästä Joel on puhunut koskien näitä päiviä. Tämä on tuo päivä! "Minä olen nähnyt, Herra, että Se oli tulossa, mutta nyt minä näen Sen omilla silmilläni!"

¹⁸⁸ Vaikka monia... kuinka monia vääriä jäljittelijöitä nousikin, nuo Jannekset ja Jambrekset kaikkine kikkoineen, tehden kaikkea, mitä

¹⁸² Te olette kuulleet Raamatussa, mitä Hän teki, kuinka tuo nainen kosketti Hänen viittaansa. Hän kääntyi ympäri ja kertoi hänelle, mikä hänen vaivansa oli, ja että hänen uskonsa oli parantanut hänet. No niin, Hän lupasi, että Hän tulisi tekemään tuon saman asian uudelleen juuri ennen maailman polttamista, ja että maailma tulisi olemaan sodomalaisessa tilassa. Uusi Testamentti, Profeetta, Jumala-Profeetta, profeettojen Profeetta, kaikkien profeettojen Jumala, jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, Jumala julkituotuna lihassa, Luoja, 1. Mooseksen kirjassa. Hallelujaa! Se on Hänen Sanansa! Niin sanoi, että se tulisi tapahtumaan! Ja me näemme sodomalaisen tilan, me näemme maailman tuossa tilassa, ja nyt me näemme Hänen tulevan alas ja tekävän aivan tarkalleen, mitä Hän sanoi tulevansa tekemään. Me olemme kuulleet Hänestä, nyt me näemme Hänet! "Olen kuullut Sinusta korvillani, nyt minä näen Sinut silmilläni." Aamen! "Minä näen Hänet omin silmin." Millainen hetki sen tulisikaan olla! Millainen aika sen tulisikaan olla! Hänen Sanansa vahvistaminen! Aina kun Sana vahvistetaan, Jumala puhuu Sanassansa tehden itsensä näkyväksi, niin että te voitte nähdä.

¹⁸³ No niin, tässä on pieni prostituoitu kadulta. Hän lankeaa alttarille Jeesuksen eteen ja pesee Hänen jalkansa kyynelillä ja pyyhkii ne hiuksillaan. Jumala kunnioitti sitä. Hän sanoi: "Missä tahansa tätä Evankeliumia saarnataan, kerrottakoon tämä hänen muistokseen." Miksi? Katsokaa kuinka likainen tuo nainen oli, mutta jokin osui häneen. Hän oli nähnyt lupauksen Sanan, joka annettiin Eedenin Puutarhassa: "Naisen Siemen on murskaava käärmeen pään." Hän oli nähnyt Messiaan, joka oli syntynyt neitsyestä.

¹⁸⁴ Hän oli kuullut, että Hänen tuli syntyä neitsyestä, ja oli kuullut, että tuo mies oli maan päällä. Hän oli kuullut, että siellä oli nuori opettaja, Profeetta, joka paransi sairaita. Hän uskoi sen! Ja tässä hän tuli katua alas katsellen ympärilleen. Ja hän katsoi tuonne päin ja näki, että siellä oli suuret kutsut. Hän pujahti sinne aidan viereen ja katsoi sen lävitse, ja siellä Hän oli! Jokin sanoi: "Se on Hän!" Näettekö, hän ei tarvinnut muuta ollakseen innoitettu. Näettekö mitä tapahtui? Hän näki Jumalan Sanan lihaksi tehtynä. Hän oli kuullut korvillaan, mutta nyt hän näki silmillään.

¹⁸⁵ No niin, jokainen tietää, että meillä on lupaus siitä, minkälaisessa tilassa seurakunta on viimeisenä päivänä. Seurakunta nykyisessä

⁵⁸ Eräs miesryhmä, josta jotkut kuuntelevat tänä iltana, tuli jokin aika sitten ja... Minä olin jatkuvasti sanonut heille: "Menkää Kentuckyyn, siellä on öljyä." Minä tiesin niin olevan, koska olin nähnyt sen näyssä.

⁵⁹ No niin, veli Demas ja muut heistä eivät menneet pitkään aikaan. Lopulta he sanoivat sen jälkeen, kun texasilaiset olivat jo tulleet sinne... He sanoivat: "Nyt me menemme."

⁶⁰ Minä sanoin: "Teidän olisi tullut mennä pitkän aikaa sitten." Mutta he eivät tehneet sitä.

⁶¹ Demas sanoi: "Minä tein suuren virheen, kun en tehnyt sitä, veli Branham."

⁶² Minä sanoin: "Jos olisit mennyt sinne, sinulla olisi se kaikki."

⁶³ No niin, he eivät halunneet kuunnella sitä. Sitten, ennen kuin me lähdimme tuona iltana paikasta, jossa olimme olleet syömässä, Pyhä Henki näytti minulle suuren halkeaman maassa, ja se oli täynnä öljyä, ja nämä sieltä ylivuotaneet öljyalueet Kentuckyssa olivat vain pieniä öljysuonia, joista he pumppasivat, mutta tämä tuli päävirrasta. Ja minä sanoin: "Veli Demas, se on siellä."

⁶⁴ Niinpä he lähtivät etsimään sitä. He sanoivat: "Rukoile ja kerro meille, missä tuo öljylähde on."

⁶⁵ Minä sanoin: "Oi, ei! Ei, ei!"

⁶⁶ Näettehän, me emme käytä Jumalan lahjaa kaupalliseen tarkoitukseen. Ei! Ei! Hän voi kertoa minulle, missä se oli, mutta minä en tarvitse sitä. Minulla ei edes ole tarpeeksi uskoa pyytääkseni sitä Häneltä. Näettehän? Jos minulla olisi tarve siitä, niin uskon, että jos pyytäisin sitä Häneltä, Hän kertoisi sen minulle. Mutta ensiksi teidän vaikuttimenne ja tavoitteenne täytyy olla oikeat. Teillä täytyy olla syy siihen. Jumala ei anna teille noita asioita vain siksi, että te pyydätte sitä. Ettekä te voi pyytää uskossa, ellei teillä ole todellista tavoitetta, että se olisi Jumalan tahdossa. Näettehän, jos te haluatte olla terve, niin minkä vuoksi te haluatte olla terve? Näettekö, jos te haluatte parantua, niin minkä vuoksi te haluatte parantua? Mitä te kerrotte Jumalalle? Mitä te haluatte tehdä elämänne kanssa parannuttuanne? Näettehän, teillä täytyy olla motiivi eli vaikutin ja tavoite, ja niiden täytyy olla aivan Jumalan

tahdon mukaiset. Ja sitten, kun usko on paljastettu teille, ja Jumala ylimmän armonsa kautta asettaa tuon uskon sinne, niin sitten se on ohitse. Näettekö sen nyt?

⁶⁷ Nyt todistaaksemme tuon Sanan todeksi, kun nuo veljet menivät sinne, niin eräs mies meni ja osti maata ja vuokrasi siitä osia ja petti muita tällä tavalla. Minä sanoin: “Te näette, että se ei käy.” Nyt, varmistaaksemme tuon profetian oikeaksi niin sata metriä siitä, missä nämä miehet kaivoivat, eräs mies osui suureen öljykaivoon. Ja se on siellä, tuhatsata tynnyriä öljyä puolessa päivässä, tai jotakin sellaista. He yhä ovat pyrkimässä siihen, suoraan tuohon päävirtaan. Mutta todistaakseen profetian, tuon Sanan, että se oli siellä, se oli siellä. Melkein kaikki loput niistä kuivuivat, kaikkialla kautta Kentuckyn. Ne ovat vain pieniä altaita, joita he pumpaavat hetken aikaa, ja ne kuivuvat. Vain tästä vuotanut ylitse, näettehän?

⁶⁸ Mutta itsekkyiden takia heidän keskuudessaan heidän tavoitteensa olivat vääriä. He allekirjoittivat papereita, että “se tulisi olemaan tällä tavalla”, vaikka he olivat luvanneet tehdä sen Jumalan Valtakuntaa varten, mutta näytti siltä, kuin se olisi ollut heitä itseään varten.

⁶⁹ Ja se ei tule toimimaan. Mikään itsekäs pyrkimys ei tule toimimaan. Teidän vaikuttimenne ja tavoitteenne täytyy olla tarkalleen, täydellisesti oikeat, ja sitten teillä on uskoa. “Jos meidän sydämemme ei tuomitse meitä, silloin meillä on luottamus.” Näettehän, meillä täytyy olla luottamus. “Minä haluan tämän Jumalan kunniaksi ja kirkkaudeksi.” Sitten uskolla on kanava tulla sisälle. Jos se ei tee sitä, silloin teillä on järjellinen usko eikä aito Jumalalta tuleva usko. Tuo järjellinen usko ei vie teitä minnekään. Se voi saada tunteenne kuohumaan, mutta se ei tuo teille parantumista, jota te odotatte.

⁷⁰ Niinpä Job tarkisti itsensä aidon uskon kanssa, jonka Jumala oli antanut hänelle, että hän oli “vanhurskas”, että hän oli tehnyt kaiken, mitä Jumala vaati häntä tekemään. Nyt kun me tulemme rukoiltavaksi sairautemme vuoksi, niin ihmettelenpä, jos me olemme tehneet kaiken, mitä Jumala vaatii meitä tekemään. Olemmeko me seuranneet jokaista Kirjoitusten osaa? Olemmeko me antaneet sydämemme ja elämänne Hänelle palvelusta varten? Mistä syystä sinä haluat parantua? Tästä syystä te ette voi saada tarpeeksi uskoa, näettehän, koska te ette ehkä ole

¹⁷⁷ Potilas ehkä sanoo: “Minä en tiedä, kuinka minä tulen kävelemään, mutta minä tulen kävelemään joka tapauksessa.” Me emme tiedä, kuinka se tulee tapahtumaan.

¹⁷⁸ Tuo nainen meni eteenpäin palvellakseen Häntä, koska innoitus osui häneen, että tuo oli se hetki; että tuo oli se Sanansaattaja, tuo oli se Messias, joka tulisi parantamaan, ja hän uskoi Sen. Ja Hänellä oli tarve tehdä tuo palvelus Hänelle, ja hän meni eteenpäin ilman mitään, mikä osoittaisi, että hän kykenisi tekemään sen. Hän vain meni innoituksen perusteella. Tarkatkaa! Jumala avasi hänen kyyneltensä lähteet. Nuo samat silmät, jotka olivat nähneet Hänet, vuotivat ilosta. Sitten tuo toinen, Jumalan antama pitkä tukka, kyynelten valuessa alas. Jumala varusti hänet pyyhkeellä (hiuksilla) ja kyynelillä. Hän palveli Hänen tarpeitaan, Elävän Jumalan tarpeita. Hän oli kuullut Siitä, mutta nyt hän oli nähnyt Hänet, ja saattoi tehdä Hänelle palveluksen.

¹⁷⁹ Oi syntinen! Miksi et tekisi samoin, kun näet tarpeet nyt? Että Hän tarvitsee sinua, sinun palvelustasi! Nyt te näette tuon Yhden, josta te kerran kuulitte Raamatussa. Me näimme Hänen eilen illalla tulevan tänne, ja sen mitä Hän teki. Me näemme Hänet kokouksessa toisensa jälkeen ja joskus me istumme vain kylminä ja välinpitämättöminä ja sanomme: “Kyllä, minä tiedän, että Kirjoitukset sanovat niin. Oi, minä olen nähnyt sen tapahtuvan.” Meillä ei ole innostusta. Näyttää siltä kuin se ei osuisi meihin oikealla tavalla. Näyttää siltä kuin jotakin puuttuisi, on kuin kaataisi vettä ankan...

¹⁸⁰ Ottakaa tulitikkuja ja sytyttäkää se. Jos sen päässä ei ole rikkiä, se ei voi syttyä. Te voitte raapia ja raapia ja raapia, mutta jos joku kemiallinen aine on tuhonnut tuon rikin, se ei tule syttymään. Mutta jos tuo kemiallinen aine, rikki, on siellä raapaistessanne, se tulee syttymään.

¹⁸¹ Ja kun todellinen, aito tämän viimeisen päivän Sanoman Kirjoitusten mukainen vahvistaminen, ja te näette Jeesuksen Kristuksen Läsnäolon, ja olette kuulleet, mitä Hän teki elämänsä aikana, ja kuulette Kirjoitusten sanovan: “Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti”, ja juuri ennen kuin sodomalainen tila tulee poltetuksi Jumalan vihalla, te näette Jeesuksen palaavan takaisin ihmistensä keskuuteen inhimillisen lihan muodossa ja tekevän samoin kuin Häinkin teki. Oi! Sen tulisi iskeä meidän sielumme Kirkkauteen! Sen tulisi tehdä jotakin meille. Miksi? Se osuu juuri tarkalleen siihen.

mitään millä palvella Häntä); Hänen jalkansa olivat likaiset. Mutta hän ryntäsi eteenpäin siitä huolimatta tehdäkseen Hänelle palveluksen, koska hän oli innoitettu tekemään se.

¹⁷² Oi sinä seurakunnan luopiojäs, kirkkokunnallinen mies tai nainen, etkö voi nähdä tarvetta, joka Jeesuksella on tänä iltana? Jospa vain innostus voisi iskeä teihin, että nyt on hetki sen tekemiseen. Mutta tuo nainen oli nähnyt Hänet omin silmin. Muut siellä olevat tekivät jopa pilaa Hänestä. He eivät uskoneet Hänen Sanomaansa. Suoraan sanoen tuo isäntä, pastori-isäntä, vanha Simon, oli kutsunut Hänet sinne tehdäkseen pilaa Hänestä. He eivät uskoneet, että Hän oli profeetta.

¹⁷³ Niinpä kuin perkele olisi sen vaikuttanut hänessä, hän sanoi itsekseen: “Jos tämä mies olisi profeetta, Hän tietäisi minkälainen nainen hänen jaloissaan on. Jos hän olisi profeetta!” Katsokaahan, hänelle ei oltu edes paljastettu, kuka Hän oli. Mikään innoitus ei voinut iskeä häneen, koska siellä ei ollut mitään mihin iskeä. Mutta se oli iskenyt tuohon naiseen!

¹⁷⁴ Tuon naisen silmät olivat nähneet Simonin arvostelun ohitse. Hän uskoi, että Hän oli profeettojen Sana! Hän tiesi, että kaikki profeettojen Sanat olivat vahvistettu Hänessä. Hän oli kuullut, että Hän oli maan päällä, mutta nyt hän oli nähnyt Hänet. Tarkatkaa, mitä hän teki. Hän oli nähnyt Sanan tehtynä lihaksi, Messiaan, Immanuelin. Kun hän päästi ilmoille uskonsa sykkinnän (ilmestyksen siitä, että Hän oli Jumalan Karitsa hänen kaltaisiaan syntisiä varten, jotka elivät hänen elinaikanaan), hän meni palvellakseen Hänen tarpeitaan edes tietämättä, kuinka hän tulisi tekemään sen.

¹⁷⁵ Sillä tavalla aito parantuminen tapahtuu, kun teille paljastetaan, että “Hän oli haavoitettu teidän rikkomustenne vuoksi, runneltu teidän vääryksienne vuoksi, ja Hänen haavojensa kautta teidät parannettiin.” Kun te olette innoitettu näkemään Hänen Läsnäolonsa Markus 11... tai Luukas 17:30 mukaisesti, että Hän tulee paljastamaan itsensä viimeisissä päivissä (kansansa keskuudessa, inhimillisessä lihassa), kuten Hän teki ennen Sodomian hävitystä. Kun te näette sen, niin jokin iskee teihin!

¹⁷⁶ “Lääkäri saattaa sanoa: “Tuo syöpä on yhä siellä.”

tehneet tätä asiaa Jumalalle vilpittömästä sydäimestä. Kuten Hiskia teki, kun hän antoi Jumalalle syyn: hän halusi asettaa valtakuntansa järjestykseen. Ja Jumala lähetti profeettansa takaisin ja kertoi hänelle, että hän oli parantunut. Näettekö? Mutta teillä täytyy ensin olla nuo asiat oikeassa järjestyksessä.

⁷¹ Niinpä sitten niin pian kuin te tulette sille paikalle ja tiedätte, että se on paljastettu teille Jumalan Sanan kautta, ilmestyksen kautta, Sanalla, mitä Jumala vaatii teitä tekemään, niin sitten teillä on uskoa, aitoa uskoa.

⁷² Aivan kuten Aabrahamin kohdalla oli, kun hän oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden ikäinen, Jumala ilmestyi tälle vanhalle, melkein satavuotiaalle miehelle, joka oli odottanut tuota lupausta kaikki nämä vuodet. Hän ilmestyi hänelle nimellä El Shaddai, “Se, jolla on rinnat.” Mikä rohkaisu se olikaan, vaikka lupausta ei vielä silloin ollut täytetty. Mutta: “Aabraham, Minä olen Kaikkivaltias Jumala, El Shaddai, ‘Voimanantaja, Jumala, jolla on rinnat.’”

⁷³ Kuten olen kertonut teille aikaisemmin pienestä äitinsä rinnoilla itkevästä vauvasta. Se imee voimansa takaisin hänestä, ja se on tyytyväinen imiessään, koska ainoa sen tietämä tie siihen on äidin rinta. Se ei tunne mitään lääkennosta. Te saatatte antaa sille lääkennoksen, ja se jatkaa itkemistä. Jos annatte sille pistoksen käsivarteen, se jatkaa yhä. Mutta ainoa, mikä tyydyttää sitä, on pääsy äidin rinnalle.

⁷⁴ Ja Hän sanoi: “Aabraham, sinä olet vanha, sinun voimasi ovat menneet, sinun käsivartesi ovat kuihtuneet, ja miehisyytesi on mennyt, mutta minä olen sinun Äitisi. Ota vain kiinni Minun lupauksestani ja ole tyytyväinen odottaessasi. Ole levollinen!”

⁷⁵ Sillä tavalla on jokainen uskovainen, ei väliä sillä, kuinka pahaksi syöpä on teissä tullut, tai kuinka kauan te olette istuneet pyörätuolissa, jos te vain voitte saada otteen tuosta ilmestyksestä Jumalalta! Silloin te olette tyydytetty tietäen, että se tulee tapahtumaan, koska usko odottaa kärsivällisesti lupausta. Näettehän?

⁷⁶ Job tiesi olevansa oikein. Sitten me näemme täällä Kirjoituksissa kuinka nämä miehet, hänen seurakuntansa jäsenet, tulivat hänen luokseen. Kaikki, mikä kerran oli näyttänyt hänestä kalliilta, oli

kääntynyt häntä vastaan ja yritti syyttää, että hän oli salasyntinen, koska kaikki nämä asiat olivat tapahtuneet hänelle. Te kuulette ihmisten vielä tänäänkin sanovan: “Minähän sanoin sinulle. Katso häntä! Näetkö mitä...?” Se ei ole laisinkaan totuus. Joskus Jumala koettelee Hänen kansaansa. Tässä tapauksessa se oli Jumala, joka koetteli Jobia, parasta miestä maan päällä tuohon aikaan. Jumala piti hänestä kiinni silloin, koska Hän tiesi, että Job oli profeetta, jolla oli näky Jumalalta siitä, että hän oli tehnyt tarkalleen sen, mitä Jumala oli käskennyt hänen tehdä, ja Jumala oli velvollinen pitämään lupauksensa hänelle.

⁷⁷ Oi! Kaikkien kristittyjen täytyy olla samalla tavalla. Kun viimeinen taistelu elämässämme tulee, ja kuolema ravistelee kurkussamme, meidän täytyy yhä pysyä vakaana ja muistaa, että Jumala sanoi: “Minä tulen nostamaan sinut jälleen ylös viimeisenä päivänä.” Meidän täytyy pitää kiinni todistuksestamme, meidän paikastamme Kristuksessa, meidän asemastamme, siitä, mitä me olemme, ja tietää, että me olemme pitäneet jokaisen Sanan, minkä Hän on käskennyt. “Siunattuja ovat ne, jotka tekevät Hänen käskyjensä mukaan, jotta heillä voisi olla oikeus mennä sisälle.” Näettekö? Ja kun me tiedämme, että sillä ei ole merkitystä, mitä kuka tahansa on sanonut, vaan me olemme pitäneet jokaisen käskyn, jonka näemme Raamatussa, mitä Jumala on käskennyt meidän tehdä kunnioituksella ja rakkaudella. Kunnioituksella Luoja kohtaa, joka kirjoitti Raamatun.

⁷⁸ Me sanomme: “Ihmiset kirjoittivat Sen.”

⁷⁹ “Entisajan miehet, Pyhän Hengen liikuttamina, kirjoittivat Sen.” Näettehän, Jumala kirjoitti Sen miesten kautta. Kuten silloin kun profeetta puhuu Hänen Sanansa, se ei ole profeetan sana, vaan Se on Jumalan Sana, näettehän, profeetan kautta. Tästä syystä Sen täytyy tapahtua, jos Se todella on Totuus.

⁸⁰ Me näemme nyt tämän suuren miehen. Ja muistakaa, Jobilla ei ollut omana aikanaan Raamattua, jota hän olisi voinut lukea. Ei! Hän toimi ainoastaan innoituksen kautta. Hän oli profeetta, jolle Herran Sana tulee. Hänen täytyi olla innoitettu, koska hän tunsii asemansa, että hän oli Jumalan profeetta. Ainoa asia, jonka täytyi tapahtua, oli se, että innoitus iski häneen. Ja sitten hän tiesi, että se, mitä hän sanoisi, tapahtuisi, koska se oli innoituksesta.

Elävän Jumalan Henki oli nähnyt sen tarpeelliseksi ja se laittoi Joosuan sanomaan sen. Tuo sama Jumala oli nähnyt myös Aabrahamin tarpeen. Tuo sama Jumala näki tarpeelliseksi vahvistaa minulle tämä Kirjoitusten kohta. Että myös tuo Kirjoitusten kohta on oikein ja totta! Tuo sama Jumala oli nähnyt noiden kahden ennalta määrätyn pojan tarpeet ja tuona hetkenä Hän todisti sen ja vahvisti Sanansa.

¹⁶⁹ Markus 14, me näemme kuinka eräs nainen uskoi Häneen. Hänellä oli tarve ja hän oli nähnyt, että Hänen jalkansa tulisi pestä. Hänen vain täytyi saada innoitus alkaakseen toimia. Kuunnelkaa nyt tarkasti ennen kuin lopetamme. Hänen täytyi vain saada inspiraatio alkaakseen toimia, koska hän oli jo kuullut Hänestä. Hän oli kuullut, että “Hän oli antanut anteeksi eräälle naiselle hänen syntinsä, joka oli portto, ja sanonut: ‘Kuka teistä on synnitön? Hän heittääköön ensimmäisen kiven.’” Hän oli kuullut Hänestä, mutta nyt hän oli nähnyt Hänet. Hän oli innoitettu palvelemaan Häntä. Ja sellainen teidänkin ainoastaan täytyy olla.

¹⁷⁰ Sallikaa Pyhän Hengen kertoa teille, että “te olette syntinen”. Sallikaa Pyhän Hengen kertoa teille, että “te olette väärässä”. Sallikaa Pyhän Hengen todistaa teille Kirjoituksilla, että “te olette Kirjoitusten mukaisesti väärässä”, koska Se tulee liikkumaan jokaisen Jumalan Kirjoituksen kohdalla vain yhden suoran kanavan kautta, eikä sitä mitenkään voida ohittaa. Jos teette niin, ei Se koskaan tule tekemään teille mitään hyvää. Koska Pyhä Henki voi innoittaa Sen teille, mutta jos sielu ei ole oikeassa suhteessa Jumalan kanssa, kuten olemme puhuneet tällä viikolla, niin siitä ei ole mitään hyötyä. Muistakaa, väärät voidellut tulevat esiin viimeisissä päivissä, eivät väärät Jeesukset, vaan väärät kristukset (voidellut) ja tulevat pettämään jopa Valitunkin, jos se olisi mahdollista.

¹⁷¹ Huomatkaa, tuo nainen halusi tehdä palveluksen Hänelle. Hän oli kuullut Hänestä, mutta nyt hän oli nähnyt Hänet omilla silmillään. Hän halusi tehdä palveluksen, mutta hän tiennyt miten olisi tehnyt sen. Niinpä hän siitä huolimatta ryntäsi eteenpäin tehdäkseen tuon palveluksen, ja Jumala varusti hänet vedellä ja pyyhkeellä, jotta hän saattoi pestä Hänen jalkansa. Hän oli kuullut Elävästä Jumalasta koko elämänsä ajan, mutta nyt hän oli nähnyt Hänet omin silmin. Hän tiesi, että se oli Hän, ja innoitus iski häneen, ja hän sanoi: “Tämä on tuo Sanansaattaja!” Hän tarvitsi palveluksen, (eikä tuolla naisella ollut

¹⁶² Minä sanoin: “On sinun asiasi tehdä päätöksesi. Minä en voi päättää sinun puolestasi.”

¹⁶³ Tuo pieni nainen katsoi ympärilleen ja yhtäkkiä hän sanoi: “Veli Branham, sydämeni suurin halu on kahden poikani pelastuminen.”

¹⁶⁴ Minä sanoin: “Minä annan sinulle sinun poikasi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Ja nuo tirskelevät ja naureskelevät, pilaa tekevät pojat lankesivat äitinsä syliin ja luovuttivat elämänsä Jumalalle ja tulivat Pyhällä Hengellä täytetyiksi juuri silloin. Juuri sillä hetkellä!

¹⁶⁵ Miksi? Se on Totuus! Jumalalla on valta tappaa minut kaikkien näiden ympäri maata olevien ihmisten edessä. Monet teistä täällä ja Jeffersonvillessä, voin kuulla Tabemaakkelistä kuuluvan juuri nyt: “Aamen!”, koska he istuvat siellä nyt kuuntelemassa sitä. Näettehän, koska se on Totuus! Mitä se on? Näin on silloin kun Jumala tekee sen ylimmästä armostaan, se tapahtuu! Sen ulkopuolella, se ei tapahdu.

¹⁶⁶ Tuossa kriittisessä hetkessä... Ajatelkaa miehiä ja ihmisiä, jotka tunnen. Jumala ohittaa kaikki kuuluisuudet ja kaiken antaakseen köyhälle, pienelle nöyrälle naiselle, joka tuskin osaa kirjoittaa omaa nimeään. Ja Hän tiesi, mitä hän tulisi pyytämään. Ja se oli suurin asia, koska hänen sisarensa on nyt kuollut, ja hänen äitinsä ja isänsä on kuoltava, ja raha olisi kadonnut, mutta hänen poikiensa sielut ovat iankaikkisia! Ja heidän aikansa oli saada Se. Ja niin pian kuin olin sanonut: “Minä annan sinulle poikasi Jeesuksen Kristuksen Nimessä”, he lankesivat äitinsä syliin. Kuinka moni täällä tietää, että se on Totuus, tiedätekö te sen? Näettehän, siinä se on. Kyllä. Miksi? Inspiraatio!

¹⁶⁷ No niin: “Olen kuullut Sinusta, että Sinä voit luoda oravia. Olen kuullut Sinusta, että Sinä voit luoda oinaan, mutta nyt minä näen Sinut omilla silmilläni!” Se on julkituleminen, näky tehtynä näkyväksi. Mitä tahansa Jumala on luvannut, sen Hän tulee tekemään.

¹⁶⁸ Huomatkaa, kun teillä on tarve, ehkä kuten Joosualla. Hänellä oli tarve, hän ei koskaan ajatellut olosuhteita, hän puhui sen, ja se oli Jumala! Uskotteko te, että aurinko pysyi paikallaan? Niin uskon minäkin. Kuinka se tapahtui? Minä en yritä laskeskella sitä, mutta niin tapahtui. Joosua teki sen ja kohotti kätensä. Tuolla kriittisellä hetkellä hänellä oli pääsy Jumalan tykö, ja se tapahtui. Se oli ajankohtaista.

⁸¹ Sellainen seurakunnan, jos se on asetettu järjestykseen, tulee olla. Sillä on mekaniikka valmiina, ja sitten se tarvitsee vain dynamiikkaa. Tänä iltana, jos me saamme mekaniikan valmiiksi, jos te saatte sydämenne oikeaan tilaan, olemme tehneet asiat, joita voimme tehdä, seuranneet jokaista Sanaa, seuranneet Häntä kasteessa, seuranneet jokaista määräystä, jonka Hän on käskennyt meidän tehdä, jos olemme panneet mekaniikan valmiiksi, niin silloin me olemme valmiit dynamiikkaa varten, niin että jotakin tapahtuu. Ja vain Jumala voi tehdä sen. Panna teidän sydämeenne uskon, joka sanoo: “Minä olen nyt parantunut.” Silloin olosuhteet eivät merkitse mitään. Te olette parantunut joka tapauksessa, koska on kyse uskosta, ja uskon kautta te olette parantunut.

⁸² Hänellä oli innoituksen kautta saatu kanava olla yhteydessä Jumalan kanssa. Hän tiesi, miten siirtää itsensä sivuun ja antaa Jumalan tulla sisälle. Ja hän tiesi olevansa vanhurskautettu. Se oli lahja. Se oli lahja ihmisiä varten, ei Jobia varten, vaan ihmisiä varten. Sellaisia kaikki Jumalalliset lahjat ovat, tarkoitettu palvelemaan Jumalan ihmisiä Sen kanssa. Jokaista ei ole määrätty olemaan profeetta. Kaikkia teitä ei ole määrätty rukoilemaan sairaiden puolesta. Heitä kaikkia ei määrätty pastoreiksi ja niin edelleen. Mutta se on kanava, jonka Jumala on avannut heille. Ja aivan niin kuin opetimme tänä aamuna, että kenenkään asia ei ole poiketa toisen kanavalle huolimatta siitä, kuinka innoitettua se on, tai kuinka hyvältä se näyttää... Kuinka moni oli tämän aamuissa kokouksessa? Kohottakaapa kätenne. Näettehän, te ette voi tehdä sitä.

⁸³ Siellä oli Daavid aivan niin innoitettuna kuin vain saattoi olla. Kaikki ihmiset huusivat ja ylistivät Jumalaa syystä, joka näytti tarkalleen Kirjoitusten mukaiselta, mutta hän oli väärä henkilö tekemään sitä. Tuon innoituksen olisi tullut tulla Naatanille eikä Daavidille. Näettehän, hän ei edes neuvotellut Naatanin kanssa. Näettekö mitä tapahtui? Jumala oli sanonut, ettei “Hän tee mitään ennen kuin Hän paljastaa sen palvelijoillensa profeetoille.”

⁸⁴ Ja Job oli tuo profeetta tuossa päivässä. Ja ainoa asia, mitä Jumala oli tehnyt Jobille, oli se, ettei hän voinut saada innoitusta Häneltä, joka aina oli antanut hänelle viisauden ja Hänen Sanansa. Mutta hän tiesi, että kaikki hänen mekaniikkansa oli järjestyksessä, hän oli uhrannut

polttouhrin ja tehnyt kaiken oikein minkä tiesi), mutta hän ei kyennyt saamaan sanaa Jumalalta. Mutta perkele ei voinut liikauttaa häntä! Siinä se on teille.

⁸⁵ No niin, siinä se on teille, kun teidän puolestanne rukoillaan. Teidän ei tarvitse tulla uudelleen rukousjonon kautta, tai antaa jonkun muun rukoilla puolestanne. Kun te tiedätte tehneenne tarkalleen sen, mitä Jumala on käskennyt teidän tehdä, näettehän, niin sitten odottakaa tuon innoituksen kanavan avautumista, joka sanoo: "Nyt minä olen parantunut!" Kun se tipahtaa sinne, silloin se on kaikki ohitse! Se on paljastettu teille!

⁸⁶ Samoin kuin tuo vanha profeetta Herran Jeesuksen tullessa. Me näemme, että hänelle oli paljastettu, tuolle vanhalle viisaalle, että "hän ei näkisi kuolemaa ennen kuin hän olisi nähnyt Herran Kristuksen." Ja hän uskoi Sen ja hän odotti Sitä. Ja ihmiset ajattelivat, että hän oli hullu, että tuo vanha mies oli menettänyt järkensä. Mutta hän yhä uskoi Sen! Mikään ei voinut ravistella häntä irti Siitä. Hän tiesi, että Jumala oli paljastanut sen hänelle, sillä Raamattu sanoo, että "Pyhä Henki oli paljastanut Sen hänelle."

⁸⁷ Simeon tuli Temppeliin tuolla hetkellä, käveli sinne ylistäen Jumalaa ja sanoi: "Anna palvelijasi mennä rauhassa." Kun hän nosti syliinsä vauvan, hän sanoi: "Minun silmäni ovat nähneet Sinun pelastuksesi." Näettekö, hän tiesi, että hän tulisi näkemään Sen. Ei väliä sillä, kuinka monia vauvoja siellä oli joka päivä, hän tiesi Jumalan paljastaneen hänelle, että hän tulisi näkemään Kristuksen ennen kuolemaansa. Simeon uskoi sen.

⁸⁸ Nyt kun teille on paljastettu, että te itse olette saaneet vastaanottaa Jumalan lupauksen, kun tuo innoitus, että te olette kristitty, iskee teihin, niin te ette edes tarvitse rukousjonoa. Ainoa asia, jonka te tarvitsette, on avoin sydän, kun kaikki mekaniikka on valmiina, ja te annatte innoituksen tipahtaa sisälle sinne. Sen jälkeen ei mikään voi muuttaa teidän mieltänne. Teillä on se. Millään muulla ei tule olemaan vaikutusta.

⁸⁹ Nyt, huomatkaa, Job tarvitsi innoituksen kanavaa. Hänellä oli se avoinna. Hänellä oli kanava olla yhteydessä Jumalan kanssa Jumalan innoituksen kautta. Hän kykeni siirtämään itsensä sivuun ja antamaan

¹⁵⁴ Minä sanoin: "Niitä ei yksinkertaisesti ollut siellä. Ainoa asia minkä tiedän on se, että Se on tuo sama Jumala. Kun Aabraham tarvitsi oinasta, Hän oli Jehova-jireh, Hän voi 'valmistaa sen itseänsä varten'." Minä sanoin: "Ja minä uskon, että se oli sama asia."

¹⁵⁵ Ja pikku Hattie siellä sanoi: "Veli Branham, se ei ole mitään muuta kuin Totuus!"

¹⁵⁶ Hän sanoi oikean asian. Kun hän oli sanonut sen, Pyhä Henki laskeutui jälleen tuolle kanavalle, ja jokainen heistä tunsu Sen. Minä nousin seisomaan ja sanoin: "Sisar Hattie, NÄIN SANOO HERRA, sinä sanoit oikean sanan samoin kuin tuo syyrofoinikialainen nainen. Pyhä Henki puhui minulle juuri ja käski antamaan sinulle mitä sydämesi halajaa." Minä sanoin: "Nyt, jos minä olen Jumalan palvelija, jos niin on, se tulee tapahtumaan. Jos en ole Jumalan palvelija, niin silloin olen valehtelija, ja se ei tapahdu, vaan minä olen pettäjä." Minä sanoin: "Koettele nyt ja näe, onko Se Jumalan Henki vai ei."

¹⁵⁷ Hän sanoi: "Veli Branham", (jokainen itki), hän sanoi: "mitä minun tulee pyytää?"

¹⁵⁸ Minä sanoin: "Tässä istuu rampa sisaresi."

¹⁵⁹ Minulla oli taskussani annettavaksi hänelle kaksikymmentä dollaria, jotka hän oli pannut uhriin. Tuo nainen ei ansaitse kuin noin kaksisataa dollaria vuodessa tuolla pienellä farmillaan, hän ja hänen kaksi poikaansa. Hänen pojistaan oli tullut tavallisia "rickyjä" kouluaikaanaan, tiedättehän, ja he vain pilailivat äitiänsä. He olivat noin viisitoista- tai kuusitoistavuotiaita. Ja he seisoivat siellä naureskelemissa sitä, mistä minä puhuin.

¹⁶⁰ Ja minä sanoin: "Sinun isäsi ja äitisi tässä ovat vanhoja. Sinulla ei ole yhtään rahaa. Pyydä rahaa ja näe, josko se tulee syliisi. Pyydä sisaresi puolesta ja näe, nouseeko hän kävelemään." Tiesin silloin kuten Job. On jotakin, jonka te tiedätte, kun te osutte siihen. Sanoin: "Minä tiedän sen! Tässä minä seison noin kymmenen ihmisen edessä, ja jos tämä ei tapahdu, niin silloin minä olen väärä profeetta."

¹⁶¹ Hän sanoi: "Mitä minun tulee pyytää?"

Tämä on eräs raamatunpaikka, joka hämmensi minua: “Ei jos minä sanon, vaan jos te sanotte.” Ei jos Jeesus sanoo sen, vaan jos te sanotte sen itse.

¹⁴⁹ Ja minä ajattelin: “Jotenkin minä olen murtautunut tuohon kanavaan sisälle ja minä tiedän, että Hän on täällä, koska minä olen melkein poissa tolaltani.” Minä ajattelin: “Minä tulen tekemään tämän aivan mahdottomaksi.”

Minä sanoin: “Punainen orava on tuleva alas tuolta mäeltä ja tuleva suoraan tänne päin ja aivan minun vierestäni ja sitten menevä ja istuutuva tuolle oksalle ja katsova alas tuota maanviljelijää.” Tässä se tuli mäkeä alas, meni suoraan ohitseni, istuutui ja katseli tuota maanviljelijää. Ja minä ammuin sen.

¹⁵⁰ Saatana sanoi minulle: “Tiedätkö mitä? Metsä on aivan täynnä niitä nyt.” Ja minä istuin siellä kello yhteentoista asti, eikä mitään tapahtunut. Se osoittaa, että kun Jumala... Hän on Taivaiden ja maan Luoja!

¹⁵¹ Jeffersonvillessä kuuntelee tätä juuri nyt eräs perhe, jonka nimi on Wright. Veli Wood ja minä menimme sinne tapaamaan heitä. He tekevät ehtoollisviinin seurakuntaa varten. Pieni Edith istui siellä tuossa huoneessa. Pieni rampa tyttö, joka oli ollut sairas koko elämänsä ajan, ja niinpä me aina odotimme Jumalan parantavan hänet. Hänen sisarensa oli leski, jonka mies oli kuollut, ja hänen nimensä oli Hattie, hyvin nöyrä pikku nainen. Ja sillä aikaa kun minä ja veli Banks menimme noutamaan hänelle kaniinia, he olivat valmistaneet suuren kirsikkapiirakan, ja he panivat minut istumaan alas ja syömään.

¹⁵² Me olimme kaikki istumassa pöydän ympärillä ja puhumassa tästä, koska se oli juuri tapahtunut muutamia päiviä aikaisemmin. Ja istuessamme siellä pöydän ympärillä puhumassa tästä, minä yhtäkkiä sanoin: “Mitä on voinut tapahtua?” Minä sanoin: “Veli Wright, sinä olet vanha mies ja olet metsästänyt oravia koko ikäsi. Veli Shelby, sinä olet erikoistunut oravien metsästyksen. Ja niin olet sinäkin, veli Wood. Minä olen metsästänyt niitä lapsesta alkaen. Oletteko koskaan nähneet oravaa amerikanplataanissa ja myrtti-tiheikössä?”

¹⁵³ “Ei koskaan.”

Jumalan Sanan tulla sisälle. Huomatkaa, kuinka he tulivat neuvottelemaan hänen kanssaan idästä ja lännestä. Ihmiset etsivät häntä, koska he tiesivät, että se, mitä Job sanoi, oli Totuus. He tiesivät, että tuo mies kertoi Totuuden. Koska se, mitä hän profetoi, tapahtui! Ja niinpä ihmiset tulivat idästä ja lännestä.

⁹⁰ Hän sanoi, että hänen menessään markkinapaikoille nuoret prinssit idästä kumarsivat hänen edessään vain kuullakseen yhden lohdutuksen sanan häneltä hänen suuressa väkevässä viisaudessaan, koska he tiesivät, että tuo mies oli rehellinen. Hän ei halunnut ylpeillä itsestään, hänellä ei ollut naruja, joista vetää, hän oli ainoastaan rehellinen profeetta Jumalan edessä. Ja heillä oli luottamus häneen, ja kaikki tulivat idästä ja lännestä vain puhuakseen hänen kanssaan hetkisen. Hänestä puhutaan täällä Raamatussa. Mutta, näettehän, häneltä puuttui innoitus, joka olisi kertonut hänelle, mitä se kaikki merkitsi. Jumala salli sen tapahtua, kertomatta sitä hänelle.

⁹¹ Sitten yhtenä päivänä me näemme, että se aika, joka... Jokainen, niin kauan kuin te voitte auttaa heitä: “Kaikki hyvin.” Mutta kun he tahtovat olla eri mieltä kanssanne, niin silloin vaikeudet tulevat. Mutta hän yksin tiesi olevansa oikeassa. Hänen uskonsa sykki, kun hän kuuli Jumalan Sanan puhuvan hänelle, ja hän tiesi, että Se oli Totuus. Kyllä vaan! Hän tunsu Jumalan Äänen. Kukaan ei voinut pettää häntä siinä, sillä hän tunsu Sen. Mutta milloin tahansa te... jotakin on paljastettu teille, joka saattaa olla vastoin sitä, mitä ihmiset ajattelevat... No niin, minä puhun profeetoista. Kun Jumala paljastaa jotakin, ja jos koskaan on jokin salaisuus, joka tulee Jumalalta, ja täytyy tehdä tunnetuksi ihmisille, niin se ei koskaan tule seminaarin kautta, se ei koskaan tule ihmisryhmän kautta. Niin ei koskaan tapahtunut. Se on aina tullut, ja aina tulee tulemaan, yhden yksilön, profeetan kautta! Aamos 3:7, “Herra ei tee mitään paljastamatta sitä ensin Hänen profeettojensa kautta.”

⁹² Ja nyt Jobin kohdalla oli jotakin vialla, mutta hän ei voinut saada innoitusta ylleen, ja se kiusasi häntä. Ja kun te tulette sellaiseen tilaan, niin silloin vihollinen menee melkein pä jokaiseen ystäväänne, mitä teillä on. Ja he alkoivat syyttää häntä. Oi, hänestä on täytynyt tuntua kurjalta tietää ystäviensä syyttävän häntä, ja sitten Saatana menevän ja liittyvän yhteen vihollisen kanssa. Silloin Saatana tulee sisälle: “Anna hänet minulle. Minä saan hänet kiroamaan Sinua vasten... Minä saan

hänet kieltämään oman Sanomansa. Minä saan hänet kiroamaan Sinua. Minä saan hänet perumaan ja sanomaan: ‘Se oli kaikki väärin.’” Sitten hän koetteli häntä kaikella millä voi, kaikilla suurilla miehillä ja ystävillä, joita hänellä oli ollut. Mutta Job seisoi tiukasti aloillaan, sillä hän tiesi, että hän oli kuullut Jumalan Äänen.

⁹³ Oi, Jumala, auta, huomenillalla, että voin puhua tuon *Kyyhkysen siivillä*. Näettehän, minä kuulin Jumalan Äänen, joka sanoi jotakin, ja se tulee tapahtumaan sillä tavalla! Aivan samalla tavalla kuin nämä toisetkin asiat ovat tapahtuneet, sekin tulee tapahtumaan!

⁹⁴ No niin, Job tiesi, että se tulisi tapahtumaan. Ja hän tiesi Jumalan kertoneen hänelle, että hän oli “vanhurskas”. Mutta he tekivät hänestä syntisen, ja niinpä hän sitten odotti inspiraatiota. Saatana toi ympärille kaikki ihmiset... hänen niin kutsutut lohduttajansa, syyttämään häntä, mutta se ei liikuttanut häntä hitustakaan. Mutta kun Jumalan Sana tuli vahvistetuksi hänelle... Hän oli kuullut Jumalasta korvakuulolta, mutta eräänä päivänä istuessaan siellä alhaisimmassa tilassaan... Ja hänen istuessaan siellä jokainen syytti häntä, jopa hänen vaimonsa kertoi hänelle, että hän oli väärässä, hänen raapiessa siellä paiseitaan. Ja Elihu tuli ja nuhteli häntä itsekkääksi siitä tavasta, jolla hän syytti Jumalaa ja niin edelleen.

⁹⁵ Ja sitten juuri tuohon aikaan inspiraatio iski häneen, silloin salamat alkoivat välähdellä ja ukkonen jylistä, se oli hetki, jolloin inspiraatio iski tuohon profeettaan, ja hän nousi seisomaan ja sanoi: “Minä tiedän Lunastajani elävän! Ja viimeisinä päivinä Hän tulee seisomaan tämän maan päällä. Ja vaikka ihomadot hävittävätkin tämän ruumiin, niin kuitenkin lihassani olen minä näkevä Jumalan, jonka minä itse tulen näkemään.”

⁹⁶ He olivat puhuneet puista, kasvien elämästä, kuinka se kuolee ja elää jälleen, kuinka vesi tuo sen takaisin veden tuoksun vetäessä sitä, veden, joka oli kaadettu puun tai siemenen ylle, joka oli mennyt maahan. Hän sanoi: “Mutta mies laskeutuu vuoteelle ja antaa henkensä, ja hänen lapsensa tulevat osoittamaan kunniaa hänelle, eikä hän tiedä siitä mitään. Oi, jospa Sinä kätkisit minut hautaan”, Job 14, “kunnes Sinun vihasi on ohitse.” Hän sanoi: “Mutta jos mies kuolee, elääkö hän jälleen? Koko minulle määrätyn elämäni ajan minä tulen odottamaan,

vanhan kuivuneen oksan siellä noin viidenkymmenen metrin päässä, mille matkalle kiväärini oli kohdistettu.

¹⁴¹ Minä sanoin: “Ensimmäinen tulee olemaan juuri siellä”, ja siellä se oli.

¹⁴² Hieraisin silmiäni ja katsoin uudestaan, käänsin päätäni ja ajattelin: “Minä en halua ampu näkyä.” Niinpä käännyn jälleen katsomaan ja siellä istui orava. Vedin panoksen piippuun, tähtäsin, ja saatoin nähdä sen mustan silmän. Se oli nuori punainen orava. Minä ajattelin: “Ehkä minä nukun ja tulen heräämään muutaman minuutin kuluttua. Näyttää, että uneksin tämän.” No niin, minä tähtäsin ja ammuin tuon oravan, ja se putosi pois oksalta. Minä ajattelin: “Enpä tiedä. Tulisiko minun mennä etsimään sitä?” Kävelin sinne, ja siellä se makasi. Nostin sen ylös, ja siitä juoksi verta. Näky ei vuoda verta, tiedättehän. Niinpä minä nostin sen ylös, ja se oli orava. Minun koko ruumiini meni todella tunnottomaksi.

¹⁴³ Katselin ympärilleni ja sanoin: “Jumala, se olit Sinä!” Minä sanoin: “Kiitos Sinulle tästä. Nyt minä lähten ja...”

¹⁴⁴ Hän sanoi: “Mutta sinä sanoit! Epäiletkö mitä sanoit? Sinä sanoit, että sinä tulet saamaan ‘kolme’. No niin, mistä suunnasta seuraava on tuleva?”

¹⁴⁵ Minä ajattelin: “Minä uneksin, mutta minä tulen jatkamaan.”

¹⁴⁶ Niinpä minä valitsin vanhan pylvään, joka oli kokonaan tämän myrkkymuratin peitossa. Te ette milloinkaan saa oravaa menemään sellaiseen. Niinpä minä sanoin: “Seuraava tulee tulemaan suoraan tuosta myrkkymurattista” ja siellä istui tuo nuori punainen orava katsellen suoraan minua. Minä laskin aseeni maahan ja hieroin silmiäni. Käännyn ympäri, ja sillä se istui pää sivuttain käännettynä. Minä ammuin tuon oravan, ja sitten aloin mennä kotiin.

¹⁴⁷ Mutta sanottiin: “Sinä sanoit ‘kolme’! Epäiletkö mitä sanoit?”

¹⁴⁸ Minä sanoin: “En, Herra, en epäile mitä sanoin, koska Sinä vahvistat sen.”

¹³⁰ Ja minä ajattelin: “Kuinka se voisi olla?”

¹³¹ Ja Hän sanoi: “Puhu, ja tulee tapahtumaan sillä tavalla. Älä epäile Sitä.”

¹³² Ja minä puhuin Jonkun kanssa, istuessani siellä kaukana metsässä. Olin ollut siellä kolme päivää, eikä siellä ollut oravia. Istuin siellä amerikanplataani-tiheikössä, ja oravat eivät tule... Kuka tahansa, joka on metsästänyt oravia, tietää, etteivät ne ole amerikaplataani-puissa. Istuin siellä, tuulen puhaltaessa voimakkaasti ja kellon ollessa noin kymmenen aamulla, ja ajattelin jälleen.

¹³³ Ja Se sanoi: “Sinä olet metsästävässä ja tarvitset oravia, aivan samoin kuin Aabraham tarvitsi oinasta.”

¹³⁴ Minä ajattelin: “Se on aina kertonut minulle Totuuden, mutta tämä kuulostaa hassulta.” Nousin seisomaan siitä, missä olin istunut, ja katselin ympärilleni. “Missä on tuo Henkilö, joka puhui minulle?” Siellä ei ollut mitään. Vain tuuli puhalsi todella voimakkaasti. Ja minä ajattelin: “Saatoinko nukahtaa ja uneksia sen?” Ei, minä en ollut unessa. Olin istunut siellä nojaten puuhun ja tarkkaillen. Minun tuli tavata veli Wood ja veli Sothmann siellä noin kello kymmeneltä. Maanviljelijät olivat kaikki siellä työssään korjaten maissia.

¹³⁵ Ja kuulin Sen jälleen sanovan: “Sinä olet metsästävässä ja sinä tarvitset riistaa. Kuinka monta tarvitset?”

¹³⁶ Ja minä ajattelin: “No niin, minä en halua mennä liian pitkälle tämän kanssa. Minä tulen pyytämään vain kolmea, kolme oravaa. Minä haluan kolme nuorta punaoravaa. Ne minä haluan.”

¹³⁷ Hän sanoi: “Sitten puhu se.”

¹³⁸ Ja minä sanoin: “Minä tulen saamaan kolme nuorta punaoravaa.”

¹³⁹ Hän sanoi: “Mitä kautta ne ovat tuleva?”

¹⁴⁰ ‘Hyvä on’, minä ajattelin, “olen mennyt näin pitkälle, täällä on Joku, joka puhuu minulle.” Aivan samoin kuin te kuulette minun puhuvan. Ja Jumala Taivaassa, tämä Raamattu sydämeni päällä, tietää, että se on totta. Ja minä valitsin kaikkein naurettavimman paikan,

kunnes minun tilaisuuteni tulee. Sinä tulet kutsumaan minua, ja minä tulen vastaamaan. Sinä olet asettanut minulle rajat, joita en voi ylittää”, ja niin edelleen. Hän tiesi kaikki nämä asiat. Hän katseli puun elämää, mutta mitä tapahtuu miehelle, kun hän kuolee? Hän ei noussut ylös jälleen. Niinpä Jumala oli näyttämässä hänelle tämän Lunastajaa.

⁹⁷ Hän halusi nähdä, oliko siellä joku, joka välittäisi hänen puolestaan. Hän oli ollut välittäjänä niin monien ihmisten puolesta, mutta nyt hän tahtoi tietää, olisiko siellä joku, joka puhuisi hänen puolestaan? Voisiko siellä joku panna kätensä Jobin käteen, tai syntisen miehen ja Pyhän Jumalan, ja valmistaa sillan välille? Voisiko hän mennä Hänen asunnolleen ja kolkuttaa ovelle? Tulisiko Jumala avaamaan oven ja puhumaan hänelle hetken?

⁹⁸ Mutta sitten kun inspiraatio putosi hänen sydämeensä, silloin hän saattoi nähdä Jumalan. Salamat välähtelivät ja ukkoset jylyisivät. Ja sen tapahduttua hän nousi jaloilleen ja sanoi: “Minä tiedän, että minun Lunastajani elää! Minun Lunastajani, ja viimeisissä päivissä Hän tulee seisomaan maan päällä.” Näettekö, hän oli alkanut nähdä, kuinka Jumala reagoi hänen uskoonsa.

⁹⁹ Nyt me ihmettelemme, että voisimmeko me nähdä Jumalan. Onko olemassa jokin tapa, miten me voisimme nähdä Hänet? Ainoa tie, mikä Jumalalla oli, oli koetella Jobia. Hän sanoi: “Olen kuullut Sinusta korvakuulolta, mutta nyt minä näen Sinut. Mutta nyt minä näen Sinut omilla silmilläni.” Näky näkymättömästä oli tehty selväksi. Hän näki pilvien pyöriävän ympäri, hän näki salaman välähtävän. Hän kuuli ukkosen jylinän ehkä kirkkaana päivänä ja hän näki Jumalan tuossa pilvessä ja tuossa salamassa. Hän saattoi nähdä Jumalan luonnollisilla silmillään. Näettehän, koska näkymätön oli tehty näkyväiseksi. Näkyvä näky näkymättömästä oli vahvistettu, tehty selväksi luonnolliselle silmälle.

¹⁰⁰ Samoin on uskon ja tekojen kanssa, niin kuin puhuimme eilen illalla. Aabrahamillakaan ei ollut Raamattua lukeakseen sitä, mutta hän oli profeetta ja hänellä oli näkynsä ja uskonsa. Ja muista näytti väärältä, kun hän ajatteli, että he tulisivat saamaan lapsen. Mutta he saivat lapsen, koska hänen lasta koskeva näkynsä oli se, mistä hän puhui sanoessaan: “Minulla tulee olemaan se! Minulla tulee olemaan se.” Mutta kun lapsi oli syntynyt, niin silloin muut ihmiset saattoivat nähdä silmillään sen,

mitä hän oli nähnyt näyssä. Ja kun te alatte toimia sen pohjalta, mitä te uskotte sydämessänne, silloin ihmiset tuntevat Jumalan ja sen, mitä teille tapahtuu, siitä tavasta, miten te toimitte. Sillä tavoin te näette Jumalan silmillänne. Mutta hänelle vaikkakin hän oli tehnyt sitä, mikä oli hyvää, ja kaikki, mitä hän oli tehnyt toisille, hän tarvitsi jonkun välittämään puolestaan. Kun tuo lapsi, Iisak, oli syntynyt, vahvasti se hänen näkynsä ja sen inspiraation, joka oli johtanut hänet tähän, kun ihmiset saattoivat nähdä, että se, mitä hän oli nähnyt näyssä, oli itse asiassa Totuus.

¹⁰¹ Joskus nämä suuret uskon sykinät tulevat kriisitilanteissa. Tavallisesti jokin kriisi ajaa meidät siihen. Kriisi ajoi Jobin siihen. Hänen elämänsä oli lopussa. Hänen lapsensa ja kamelinsa olivat kuolleita. Ja hänen kaikki tavaransa oli hävitetty. Hänen oma elämänsä, hän oli murtunut pääläeltä jalkapohjiin. Hän oli joutunut kriisitilanteeseen, ja siinä inspiraatio iski häneen.

¹⁰² Oi, miehet ja naiset tänä iltana, jos te voisitte katsoa ympärillenne ja nähdä, kuinka lähellä me olemme Herran tulemusta. Te, jotka olette siirtäneet Pyhän Hengen kasteen vastaanottamista. Te olette ehkä luottaneet johonkin tunne-elämykseen tai johonkin, jota te olette tehneet, ja jota Saatana voi jäljitellä, eikä teillä ole todellista Henkeä itsessänne mennäkseen täydellisesti Jumalan lupauksiin. Kuinka voi mies, joka väittää omaavansa Pyhän Hengen, voi kieltää yhden Sanan tästä Raamatusta sanomalla, että "Se ei ole oikein."? Te ette voi tehdä sitä!

¹⁰³ Ei väliä sillä, kuinka uskonnollinen te olette, kuinka moneen seurakuntaa te kuulutte, tai kuinka monessa kirjassa teidän nimenne on, jos tuo aito Pyhä Henki on teissä, mikä on Sana julkituotuna, niin te tulette näkemään tämän hetken Sanoman, koska Pyhä Henki tekee sen. Mutta siellä täytyy olla jotakin sytyttääkseen sen. Inspiraation on osuttava teihin. Ja jos te kaadatte vettä maahan, eikä siellä ole siementä, johon se osuisi, niin kuinka se voisi koskaan tuottaa yhtään mitään? Siellä ei ole mitään, mikä kasvaisi. Se merkitsee, että vain Jumalan Valittu tulee näkemään Sen.

¹⁰⁴ Jumalan Valitut näkivät Sen Nooan aikana, Mooseksen aikana, Jeesuksen aikana, apostolien aikana, Lutherin aikana, Wesley'n aikana,

¹²⁵ Jumala käski häntä tekemään sen. Ja sitten kaikki, jotka olivat läsnä, koko Israel, joka oli läsnä, näki tuon inspiraation, joka iski Moosekseen. He näkivät Jumalan omilla silmillään, kun Hän puhalsi vedet puolelta toiselle. Ja tuo Tulipatsas johti heidät suoraan meren ylitse. He olivat kuulleet Jumalasta ja sitten he näkivät Jumalan.

¹²⁶ Joosualla oli kriisin hetki, kun armeijoiden taistellessa aurinko oli laskemassa. Joosua oli profeetta ja hän tiesi, että jos noilla armeijoilla olisi mahdollisuus liittyä jälleen yhteen ja tulla häntä vastaan, niin hän menettäisi lisää miehiä, joten tuona kriittisenä hetkenä, kun jotakin täytyi tehdä... Oli vain yksi asia: jos hän voisi pitää heidät liikkeellä, hän tavoittaisi heistä joka ainoan. Mutta ei ollut tarpeeksi päivänvaloa sen tekemiseen, joten Joosua nousi seisomaan, kohotti kätensä ylös ja sanoi: "Aurinko, pysy paikallasi! Ja kuu, pysy siellä Aijalonin yllä, kunnes saan tämän taistelun päätökseen." Ja aurinko pysyi aloillaan. He kuulivat Joosuan puhuvan, ja sitten he omilla silmillään näkivät Jumalan toiminnassa. Totta!

¹²⁷ Tietenkin oli paradoksaalista nähdä jotakin, joka näytti mahdottomalta, mutta joka kuitenkin oli totta. "Aurinko pysyi aloillaan", sanoo Raamattu. Minä en tiedä, mitä te ihmiset, joiden mielestä maailma on pyöreä, ajattelette, mutta joka tapauksessa "aurinko pysyi aloillaan". Luultavasti Joosua ei koskaan yrittänyt ymmärtää, kuinka hän tulisi tekemään sen, kuinka Jumala tulisi tekemään sen. Ja ainoa asia, mitä hän sanoi, oli: "Aurinko pysy paikallasi!" Hän sanoi sen ehkä tietämättä mitä sanoi, koska se oli Jumala, joka antoi sen hänelle, ja hän teki sen mukaisesti.

¹²⁸ Sama asia on Markus 11:23: "Jos te sanotte tälle vuorelle: 'Siirry', ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin te voitte saada sen, mitä olette sanoneet." Mutta te ette voi seistä siellä epäroiden mielessänne ja sanoa sitä, vaan teillä täytyy olla inspiraatio sen sanomiseksi. Aamen!

¹²⁹ Suokaa anteeksi tämä ilmaus, mutta tuona päivänä istuessani siellä metsässä, (ja Jumala on tuomarini, ja minä voisin pudota kuolleena tänne saarnastuoliin), tuo raamatunpaikka oli koko elämäni ajan hämmentänyt minua. Ja istuessani siellä metsässä tuona aamuna minä ajattelin sitä, ja tuo Ääni puhui minulle sanoen: "Tuo Kirjoitus, kuten kaikki Kirjoitukset, on totta."

mutta tällä kerralla hän näki Hänet. “Olen kuullut Sinusta, mutta nyt minä näen Sinut.”

¹¹⁸ Ja seurakunta on kuullut Jumalasta, he ovat lukeneet Hänestä ja siitä mitä Hän teki ja Hänen antamistaan lupauksista, mutta nyt me näemme Hänet omin silmin aivan kuten Jobkin: “Olen kuullut Sinusta, mutta nyt minä näen Sinut.” Mikä ero siinä onkaan.

¹¹⁹ Mooses huusi ahdistuksessaan. Me näemme 2. Mooseksen kirjassa 14:13-16, kuinka Mooses tuossa suuressa ahdistuksessa Israelin lasten kanssa inspiraation osuessa häneen sanoi, mitä hänen oletettiin sanovan tietämättä sanovansa sitä. “Pysykää aloillanne ja nähkää Jumalan pelastus.” Jumala ei ollut vielä edes puhunut hänelle. Näettehän, inspiraatio osui häneen.

¹²⁰ He sanoivat: “Miksi sinä toit meidät tänne? Meidän olisi pitänyt kuolla Egyptissä. Eikö siellä olisi ollut hautoja meille? Sinä toit meidät tänne ja annat meidän kuolla. Me olisimme voineet elää rauhassa orjina kuolemaamme asti, mutta sinä olet tuonut meidät tänne ulos.”

¹²¹ Mooses, tuo profeetta, tietäen että hänellä oli pääsy Jumalan tykö, oli innoitettu ja sanoi: “Pysykää aloillanne ja te tulette näkemään Jumalan pelastuksen, sillä egyptiläisiä, joita te näette tänään, te ette tule enää koskaan näkemään uudelleen.” Mistä hän tiesi, että se tulisi tapahtumaan? Miten hän tiesi sen? Hän ei tiennyt mitä hän puhui.

¹²² Mutta “välittäjän” työssään hän puhui sen, ja Jumala kertoi hänelle kuinka tehdä se. Hän sanoi: “Mooses, älä huuda Minulle. Ota sauvasi, joka on kädessäsi, ja ojenna se meren ylitse ja käske Israelin lapsia kävelemään eteenpäin!” Aamen!

¹²³ Se on inspiraatio! Sillä tavalla se iskee teihin, jos olette sairas. Sillä tavalla se iskee teihin, jos olette ahdistettu. Jotakin on paljastettu teille, ja kun te näette, että se on paljastettu, sanokaa: “Minä olen parantunut!”

¹²⁴ Sitten Jumala sanoo teille mitä tehdä: “Nouse ja ala kävellä.” Aamen! Sitten se kaikki on ohitse, kun voitte tehdä sen sillä tavalla. Sillä tavalla Jumala tekee sen, ja sitten te näette Jumalan julkituotuna itsenne kautta.

ja helluntailaisten aikana, koska tuo Siemen oli maassa silloin, kun tämä inspiraatio vuodatettiin. Nyt kun inspiraatiota vuodatetaan kokoamaan Morsian yhteen, niin vain nuo Valitut tulevat näkemään Sen. Jeesus sanoi: “Minä kiitän Sinua, Isä, että Sinä olet kätkenyt nämä asiat viisaiden ja harkitsevien silmiltä ja olet paljastanut Sen pienille lapsille, sellaisille, jotka oppivat.” No niin, inspiraation täytyy osua siihen.

¹⁰⁵ Nyt kun tuo inspiraatio osui häneen, niin se sai sen aikaan. Silloin hänellä oli Se! Me näemme, että tulee nämä kriisiajat, jolloin paine on yllämme. Katsokaa ympärillenne tänään, katsokaa sitä tilaa, jossa me elämme. Emmekö me eläkin nykyaikaisessa Sodomassa ja Gomorrassa? Eikö maailma olekin tullut takaisin siihen? Se oli pakanamaailma, joka silloin hävitettiin tulella. Eikö Jeesus sanonutkin, Luukas 17:28-30: “Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa, kun Ihmisen Poika paljastetaan.”? Mitä tarkoittaa “paljastetaan”? Se on salaisuuden tunnetuksi tekeminen, ilmestys. Se on paljastaminen, salaisuuden tunnetuksi tekeminen.

¹⁰⁶ Nämä asiat, jotka ovat olleet kätkeytyä kautta seurakuntajaksojen, tulevat nyt paljastetuksi, ne tehdään tunnetuksi. No niin, me voimme sanoa sen, ja jos Jumala ei vahvista sitä, silloin se on väärin. Näettehän, Jumala ei tarvitse ketään selittämään Hänen Sanaansa. Hän on oma selittäjänsä. Hän sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi”, ja niin tapahtui. Hän sanoi: “Tulkoon valo”, ja siellä oli valo. Ja me emme elä Lutherin ajanjaksossa, Wesley'n ajanjaksossa tai helluntailaisten ajanjaksossa. Helluntailaisajanjakso oli ainoastaan lahjojen ennalleen palauttaminen seurakunnalle. Mutta nyt me elämme ehtoajassa, me elämme Morsiamen uloskutsumisen ajassa.

¹⁰⁷ Ja aivan niin kuin katolilaisten oli vaikeata nähdä Lutherin aikaa ja luterilaisten nähdä Wesley'n aikaa ja wesleyläisten nähdä helluntailaisten ajanjaksoa, samoin on helluntailaisten vaikeata nähdä tätä ajanjaksoa. Niin on aina ollut, koska Se on vuodatettu Valitun Siemenen ylle, ja ainoastaan Sen ylle. Näin Raamattu opettaa. He eivät voi nähdä Sitä. Jeesus jopa rukoili heidän puolestaan sanoen, että he olivat sokeita eivätkä tienneet sitä. Ilmestyskirja kertoo meille, että tässä Laodikean Seurakuntajaksoissa, kun Hänet oli pantu seurakunnan ulkopuolelle, että he ovat “alastomia, köyhiä, viheliäisiä, sokeita, eivätkä tiedä sitä.” Se on

tapahtunut jälleen uudelleen, eivätkä he voi nähdä Sitä, eivätkä he voi ymmärtää Sitä. He ovat niin perinnäissääntöjen sitomia.

¹⁰⁸ Mutta muistakaa Jumalan luvattu Sana Jeesuksen Kristuksen suun kautta, saman Jumalan, joka puhui luomakunnan olemassaolonsa. Hän oli tuo Yksi, joka ennen maailman perustamista puhui sanat: “Ja olkoon siellä”, ja siellä oli. Sillä Hänestä sanotaan: “Hän oli maailmassa, ja Hän oli tehnyt maailman, ja maailma ei tuntenut Häntä. Mutta jokaiselle, joka tunsikin Hänet, Hän antoi voiman tulla Jumalan pojiksi.” Tuo sama Luoja, Luoja itse, kun Hän nosti Lasaruksen kuolleista, sanoi: “Älkää tätä oudoksuko, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudassa ovat, tulevat kuulemaan Ihmisen Pojan äänen ja tulevat esiin.” Tuo sama Jumala, joka sanoi: “Olkoon siellä Valo”, sanoi myöskin, että “Ihmisen Pojan Ääni tulee herättämään nuo, jotka ovat haudassa.” Sen on tapahduttava omalla ajallaan. Hän puhui: “Olkoon siellä uros ja naaras”, ja niin edespäin, ja kaikki tämä, vuosia ja satoja vuosia ennen kuin se tapahtui.

¹⁰⁹ Inspiraatio iski profeetta Jesajaan, ja hän sanoi: “Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen Nimensä on: Neuvonantajaja, Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala, iankaikkinen Isä.” Vuosia kului, kuukausia, vuosia, päiviä, viikkoja, vuosia vierähti ja kului satoja vuosia. Kahdeksansataa vuotta myöhemmin Immanuel syntyi neitsyen kautta! Miksi? Koska se oli puhuttu Jumalan voiteleman profeetan suulla, siemen oli kylvetty. Näettekö? “Ja tuona suurena hetkenä”, hän sanoi, “tulette te etsimään... kysymään Minulta näkyä tai merkkiä.”

¹¹⁰ Hän sanoi: “Minä tulen antamaan heille merkin, iankaikkisen merkin: ‘Neitsyt tulee raskaaksi’, iankaikkinen merkki.”

¹¹¹ No niin, me näemme, että noina hetkinä, jolloin olemme todellisen stressin alla, silloin tavallisesti Jumalan Henki tulee sisälle. Hän salli noiden Hebrealaiskirjeen lasten kävellä suoraan tuliseen pätsiin ennen kuin Hän liikautti kättään. Mutta sitten kun Hän liikkuu, Hän liikkuu.

¹¹² Me panemme merkille tässä Luukkaan 17 luvussa ja 30. jakeessa, että Hän sanoi: “Viimeisissä päivissä Ihmisen Poika tulee paljastamaan itsensä aivan niin kuin Hän teki ennen Sodoman ja Gomorran polttamista, ja että tilanne tulisi olemaan samanlainen.” Hän kertoi myöskin Nooan ajasta, kuinka ihmiset “söivät, joivat, ja niin edelleen,

naivat ja naittivat.” Sitten Hän kääntyi ympäri ja sanoi: “No niin, niin kuin oli Lootin päivinä, niin on oleva sinä aikana, jolloin Ihmisen Poika paljastetaan.” Tarkatkaa nyt, Ihmisen Poika oli paljastettu Aabrahamin ryhmälle miehenä, profeettana ihmisen muodossa, tavallisena miehenä, pölyä vaatteissaan, ja Aabraham kutsui Häntä nimellä “Elohim”.

¹¹³ Nyt Jeesus lupaa tässä, että viimeisissä päivissä Ihmisen Poika tulee jälleen olemaan paljastettu tuolle samankaltaiselle joukolle, Aabrahamin kuninkaalliselle Siemenelle, juuri ennen kuin tuli lankeaa. Muistakaa, Seurakunta, Aabraham ja hänen joukkonsa, ei saanut enää sen jälkeen mitään muuta todistusta, vaan luvattu poika, jota he olivat odottaneet tuli välittömästi sen jälkeen. Ja Seurakunta odottaa Luvattua Poikaa. Hän on tuleva välittömästi tämän palvelutehtävän päivien jälkeen. Hän tulee olemaan paljastettu taivaista. Me näemme sen nyt liian selvästi, sen täytyy olla. Ainoa asia, mikä siellä täytyy olla, on että jokin sykkii, tulee ihmiseen, Jumalan vahvistaessa ja kertoessa hänelle ja näyttäessä hänelle, että se on asia, jonka tulee tapahtua.

¹¹⁴ Kuten Mooses teki, hän ei tahtonut mennä vapauttamaan noita Israelin lapsia, mutta Jumala puhui hänelle palavassa pensaassa. Hän ei tahtonut mennä, mutta hänen täytyi mennä. Mooses oli kuullut, että Hän oli tuo suuri Jehova. Mutta kun hän saattoi nähdä Hänet, Hän oli Tulipatsaan muodossa. “Minä olen kuullut Sinusta, mutta nyt minä näen Sinut.” Missä Hänet nähtiin? Hänen vahvistetussa Sanassansa.

¹¹⁵ Jumala oli kertonut Aabrahamille, että “hänen jälkeläisensä tulisivat vaeltamaan vieraalla maalla neljäsataa vuotta, mutta Hän toisi heidät ulos väkevällä kädellä.”

¹¹⁶ Ja pankaa merkille, että tämä palava pensas vahvisti sen, mitä profeetta Aabraham oli sanonut tulevan tapahtumaan. Mooses sanoi: “Olen kuullut siitä, mutta nyt minä näen sen!”

¹¹⁷ Me olemme kuulleet, että viimeisissä päivissä Ihmisen Poika tulisi tulemaan ihmistensä keskuuteen ja olisi paljastava itsensä samalla tavalla kuin Hän teki juuri ennen Sodoman hävitystä. Mitä Ihmisen Poika teki? Hän tiesi salaisuudet, jotka olivat Saaran sydämessä. Myöskin Hän antoi lupauksen Aabrahamille. Aabraham oli kuullut Jumalan Äänen. Hän saattoi nähdä Hänet monella erilaisella tavalla. Minä en tiedä, kuinka Hän puhui hänelle, unien tai profetoiden kautta,